

genç öncüler

Mart 2008
Sayı 39
3 yıl
Aylık
Gençlik
Dergisi

ABONE
OLAN
HERKESE!

“SİPER ET GÖVDENİ”

Söz Sizde / Çeteden Cemaate
Deşarj / Üçü Bir Arada; Aşk, Sevgi, Tüketim

Kriz Gençliği

KARANTİNA: YASAKLI PEPSİ • İLKÖĞRETİMDE AB DEĞERLERİ • MEZUN VEREMİYEN LİSELER

GÖSTER KENDİNİ

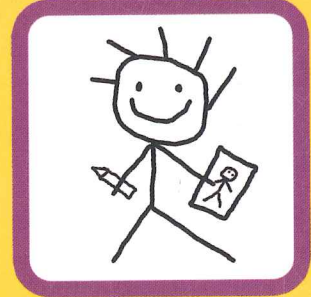

OBJEKTİFİME TAKILANLAR

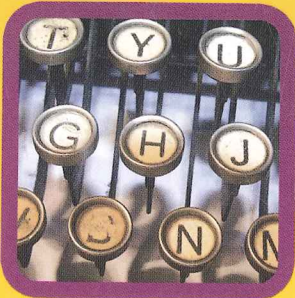
Her fotoğraf bir hikaye...
bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte
Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

ÇİZER MİSİN?

Genç Öncüler'le "Çiz"me'yi aşın!
Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.
Çizer misin o halde artık eserlerini yayımlatabileceğin
bir yer var.

YAZAR MİSİN?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu.
Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma. Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan, içimdekileri dökeceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Zafer Özdemir

Yayın Kurulu
Abdullah Muhsin Yıldız, Elyesa Koytak, Hüseyin Buladı, Murat Çelik, A. Zeynep Toprak, Erva Günay, Dilara Nur Kara, Elif Yaman

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar
Kemal Demir, Zehra Yurdan, Ahmet Üzmez, Selçuk Kütük, İhsan Yıldırım, Kübra Açık, Meryem Taşçı, Hatice Nur Aydın

Adres
Mega Center C34 Blok Kat:2 Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım
Proje Sanat

Baskı: Artus Basım
Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1 Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

"Siper Et Gövdeni"

Her toplumun bir mizah anlayışı vardır. Amerikalılar'ın esprilerine biz gülmeyiz. Ama olur da bir gün tebessümün ötesine de geçip kahkahalar patlatırsa birileri; durumu "Amerikan yapımı filmdeki bir espri bizde kahkahaya vol açtı." şeklinde biraz da abartarak yansıtabiliriz. O zaman gelirse, bu, çok ciddi bir tehlikenin de eşliğinde, içinde olduğumuzun göstergesidir aynı zamanda.

Bugün, TV ve bilgisayar karşısında büyüyen, zaman harcayan nesiller mizah anlayışlarını değiştirmeye kadar varan "saldırı"ları görmeliler. Gövdemizi siper edeceğimiz sınırlar genişledi. Akif'in, "arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın" ifadesini anlamaya çalışırken; o yurttaki yaşayan insanların kültürünü, aile bağlarını, ahlakını, değerlerini ve bunları şekillendiren İslam'ı da "yurd" kelimesinin içinde düşünmeliyiz.

İşgalinin 5. yılında Irak'ta Çanakkale savaşlarının devam ettiği bir sırada gövdemizin yanında, zihnimizi, değerlerimizi de siper etmemiz gerektiğini bilmeliyiz.

İçindekiler

10

KRİZ GENÇLİĞİ

Ahmet Ümez

14

AT İLE BİNİCİ

Selçuk Kütük

16

deşari

Üçü Bir Arada: Aşk, Sevgi, Tüketim...

Erva Günay

30

Tarihe Tanıklık Etmiş Eşsiz Bir Kent OLYMPUS

A. Muhsin Yıldız

IRAK BELGESELİ

Sayfa 18

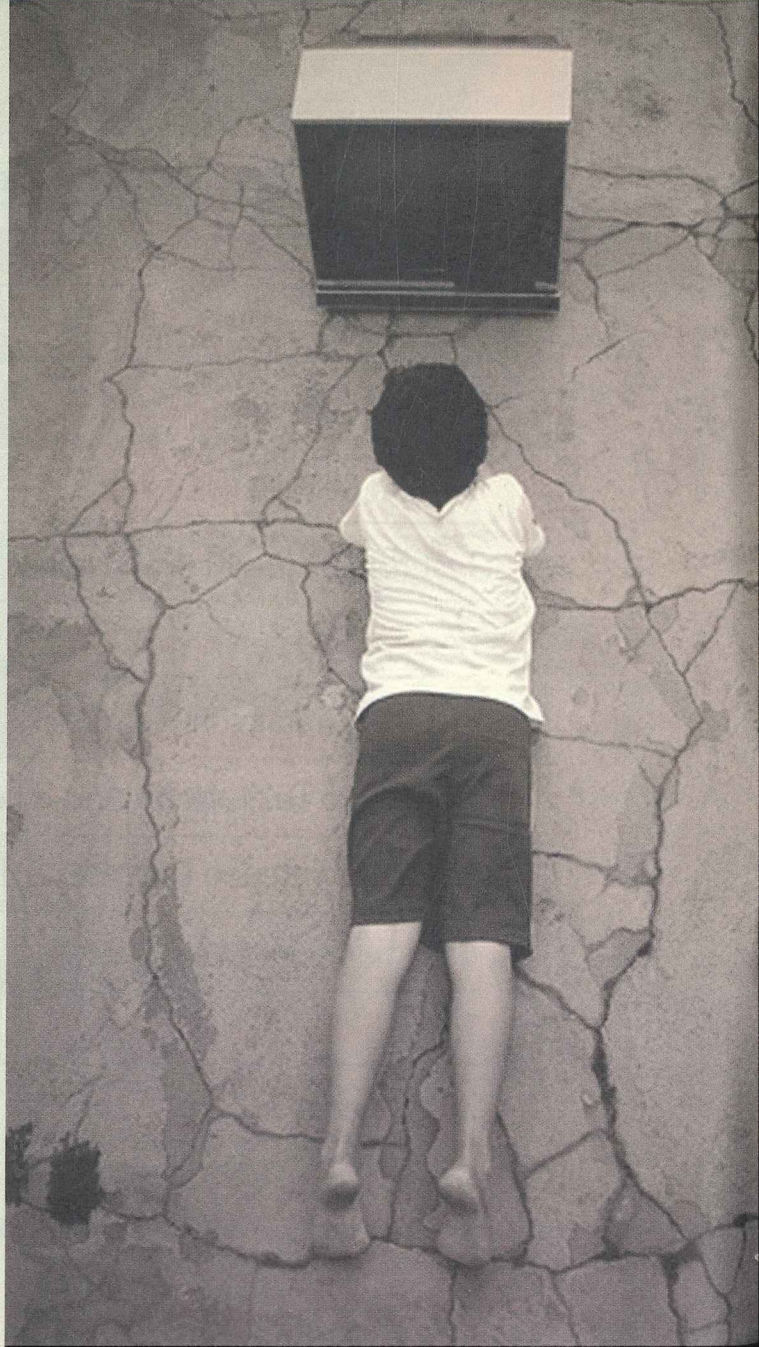
"Siper Et Gövdeni"	4
Yaşlanmaya Yüz Tutmuş Ruhun Genç Sahibi Zehra Yurdan	7
Karantina	8
Tarihte Bu Ay	12
İçi Boşaltılan İmam İhsan Yıldırım	17
Bir Gün Gelecek Kübra Açık	18
Test Nasıl Bir İzlenim Bırakıyorsunuz	20
Herşeye Rağmen Meryem Taşçı	21
Söz Sizde Türkiye'nin Gündemi	22
Maratona 5 Dakikalık Bir Ara Hatice Nur Aydın	24
Söz Sizde Çeteden Cemaate	28
Objektifime Takılanlar	34
Toprak Asude Zeynep Toprak	36
Kültür Sanat	38

"Siper E+G

Tüketim kültürüne dayalı AB değerlerinin benimsetilmeye çalışılması, TV dizi, yarışma ve programlarında Batılı bir ahla-
kın propaganda edilmesi bir Çanakkale cephesini ama değişen savaş yöntemlerini de gözeterek mecbur kılıyor. Bugünün dünyasında, Çanakkale cephesinin ülke sınırlarından çok zihin sınırlarında açılması anlam kazanıyor.

Topraktan çok ekrana bakanların bedenlerinden çok zihinleri tehdit altındadır. Hayali paralarla alış veriş, sanal âlemde sörf yapanlar, düşünce, bedenlerini değil ruhlarını incitirler. Dünya; zihnen sevinen, üzölen, korkanların, bedenlerini işlevsiz bıraktığı bir yer adeta. Hayali, sanal, dijital dünyada, mış gibi yaparak yaşayan yenedünyanın insanları var artık karşımızda.

Ölkelerin yaşam sınırlarını, ekonomik- kültürel sınırlarını; toprak parçalarının, serhat boylarının çok ötesine taşımaya çalıştığı bir za-

övdeni”

mandayız. “Sınırlar kalktı” sözü işte bu “yenidünya”yı tarif etmek ve dünya tarihinde şuan yaşanan değişimi belirtmek için kullanılıyor.

Gerçekte sınırlar kalkmadı belki ama sanki bütün mesele fiziki sınırların korunmasıymış gibi dünyayı Çanakkale savaşlarının yapıldığı zamanlarda zannedenler de var. Oysa Çanakkale siber ağlarla, uluslar arası şirket bağlantılarıyla, kültürel politikalarla geçilmeye çalışılıyor.

Tüketim kültürüne dayalı AB değerlerinin benimsetilmeye çalışılması, TV dizi, yarışma ve programlarında Batılı bir ahlakın propaganda edilmesi bir Çanakkale cephesini ama değişen savaş yöntemlerini de gözeterek mecbur kılıyor. Bugünün dünyasında, Çanakkale cephesinin ülke sınırlarından çok zihin sınırlarında açılması anlam kazanıyor.

Çanakkale savaşı zamanlarından beri Batı'nın bütün dünyayı kendi konforu için sömürgeleştirme çabaları değişmedi. Amerika, boşuna mı kalıp geldi kıtalar ötesinden? Dünyayı tüketim kültürüne teslim etmeyen kanaat kültürünün 21. YY.'daki “hayâsızca” saldırılar karşısında gövdesini yani, fiziki gücüyle beraber yaşam tarzını, değerlerini siper etmesi olmasaydı durum çok daha farklı olurdu.

İslam coğrafyası halen küreselleşmeye yaşam tarzı, alışkanlıkları ve değerleriyle yani bütün gövdesiyle direniyor. “Bastığı yerleri toprak diyerek geçme”yen, bastığı yerleri tanıyan nesiller bunun öncülüğünü yapıyor. Direnişin öncülüğünü, mabedinin göğsüne namahrem eli değdir-

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

“Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek”

Safahat Oku!

Boşuna savaşmadın
Boşuna yaşamadın
Boşuna ölmedin!..
Sezgi Karakoç

Dünyayı değişmeden ama ondan kopmadan yakalayanlar, Çanakkale'den Irak'a kablosuz bir aę bağlantısı kurup hakkın kendisine vaat ettiği günlere yürüyor.

meyen, şahadetleri dinin temeli olan ezanları dindirmeyen, kükremiş sel gibi bendini, engelleri çiğneyip atanlar yapıyor.

Yaşadığı yeri haritadan bile tarif edemeyecek derecede aciz, dün buralarda kimin yaşadığını düşünmeyecek kadar eyyamcı- gününü düşünen, sahip olduklarına kolay yoldan "var mısın, yok musun" diyerek ulaşmış, ter dökmemiş, bedel ödememiş nesiller değil.

Topraktan çok ekrana bakanların yaşadığı dün-

yada hayat devam ediyor. Bu hayatın içinde dünyayı, Çanakkale'yi olduğu yerde görenler şairin siper et gövdeni ifadesinden hala sadece fiziki ve eksik bir direnişini anlıyor. Bu hayatın içinde dünyayı günü gün etme felsefesiyle yaşayanların Çanakkale'si ise çoktan geçmiş zaten. Tam bu noktada, değişen dünyayı değişmeden ama ondan kopmadan yakalayanlar, Çanakkale'den Irak'a kablosuz bir aę bağlantısı kurup hakkın kendisine vaat ettiği günlere yürüyor.

"Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın!
Siper et gövdeni dursun bu hayâsızca akın."

"Bastığın yerleri "toprak!" diyerek geçme, tanı:
Düşün altındaki binlerce kefensizce yatmanı."

Yaşlanmaya Yüz Tutmuş Ruhun Genç Sahibi

Zehra Yurdan

Var oluşla başladı her şey. Doğrular, yanlışlar, bizi doğruya götürecek istekler. Bazen set çekildi, iyiyle iyi arasına. Savaşta önderler prangalar ardındaki hayalleri için. Baskılar yıldırma onları. Kolayda ulaşılmadı hiçbir zaman isteklere. Onlarda anlaşılma çözü zaman. Bu sonun değil başın başlangıcı oldu. Yılmadılar, savaştılar doğruya götüren hayalleri için...

Kapılma mı dediler sana gerçeğe çevrilen hayallerin ardına. Kalın duvarlar mı ördüler istekleriyle arana. Başkaları için mi yaşadın bu güne kadar. Kendi doğrularının yerini başkalarınınki mi aldı. Şartlar mı götürdü seni umutsuzluk kapısına. Çıkmazlarda sıkışıp, göz mü yumdu hayata.

...

Sabırla hazırladığımız ortam bizim şartlarımızı ve hayallerimizi barındıramaz mı?...

Sessiz çığlıklar duyuyorum, hayallerim diye bağırın. Ya çoktan hayallerine veda edenler. İlk zamanki iniltilerinizden eser yok. Bu kadar boş mu verildi hayat. Başkaları mutlu edildi çoğu zaman. Ya kendin, doğruların ve kavuşmak istediğin hayallerin...

Kapılma umutsuzluğa. Şartlar bir olmaya bilir. Sahip olmak istediğin şartlar, başkalarının hoyratça savrulabilir. Kızma... Şartlar ne olursa olsun eğer inanıyorsan, başarabilirsin. "Azminin her kırılışında savunduğun davanın büyüklüğünü hatırla." Hatırla ki kendine gel, yeniden başla. Unutma hiçbir şey için geç değil. Yeter ki karar ver...

Kendine gel ey sen, sana sesleniyorum yaşlanmaya yüz tutmuş ruhun genç sahibi. Hiçlerden olma. Yazık etme hayallere. Aşılmaz gibi gözükken yollar korkutmasın seni. Rüzgârla salverdiğin hayallerine seslen, ilk yağmurla gelsinler. Gelsin ki gök gürlmesiyle hayallerin, anlasın herkes kararlısın sen. Mutluluk için mutsuz olmayacağını haykırırsın gökyüzü. Birden şiddetli dolu yağsın. Bu da azmedeceğinin delili olsun mutlu ettiğin insanlara. Doğruların için yaşamayı öğrenmek senin hayalin olsun...

Boş verme... Martılar sayısınca keşke dememek için. Boş verme ki, ileride güvercinler sayısınca iyi ki diyebileceğin...

Başörtüye
Destek
Verenler

Pepsi İçebilir Mi?

Meselenin tartışılmasının bile abes olduğunu düşünenlerin çoğunlukta olduğu yüzde 99'u Müslüman bir ülkede maalesef seçkin azınlık ortalığı karıştırmaya uğraşa dursun, başörtüsü konusundaki tartışmalar turnusol kağıdı gibi herkesin rengini belli etmeyi de sağladı aslında. Bununla birlikte olayın farklı yansımalarına da tanıklık ediyoruz. Bunlardan biri, Pepsi'nin düzenlediği yarışmaya "türban"lıların katılmayacağı yönündeki ilanıydı. Pepsi, gelen tepkiler sonucunda bu katılım şartını kaldırmak zorunda kaldı. Ancak başörtülülerin daha neleri yapıp neleri yapamayacağı, Pepsi'nin yarışmasında olduğu gibi "duygularını göster"ip gösteremeyeceği tartışmalarına da bir yenisini eklemiş oldu. Sahi siz de benim gibi, başörtüsünü savunanların bundan sonra Pepsi içip içemeyeceğini düşündünüz mü?

Kampanya Katılım Koşulları

1. Hazretleri Müs Kullandığı Herkese Sakı Tutul.

28. www.duygularinigoster.com kampanyasına katılan herkes bu şartları kabul etmiş sayılır.

29. www.duygularinigoster.com sitesinde, kullanıcıya ait bir fotoğrafa nedeniyle ödül kazanılması halinde, bu fotoğrafın kullanıcının kendisine ait olduğunu ibraz etme şartı aranır.

30. www.duygularinigoster.com sitesinde aşağıdaki özellikte olan fotoğraflar ve yorumlar site moderasyonu tarafından onaylanmayacaktır. küfür içeren, bayrak, silaha özendirici, ırkçı, asker, içki, sigara, hayvan, çocuk, bebek, ünlü fotoğrafları ve ünlülerle birlikte çekilmiş olan, dini, siyasi anlam teşkil eden, türbanlı, markalı ürün, cinsel istismara açık, bulanık, karanlık, öpüşen çift, animasyonlu ve fotomontajlı, karanlık fotoğraflar, şiir vb yazılı içeriği barındıran fotoğraflar.

stım koşulları / sıkça sorulan sorular / reklam filmi / kazı-kazan kampa
Kampanyamız 01 Ocak 2008 - 31 Mart 2008 tarihlerinde geçerlidir.

Sözün Özü:

*"Gökler ve yer
adaletle ayakta
durur."*

(Hz. Muhammed)

KARANTİNA

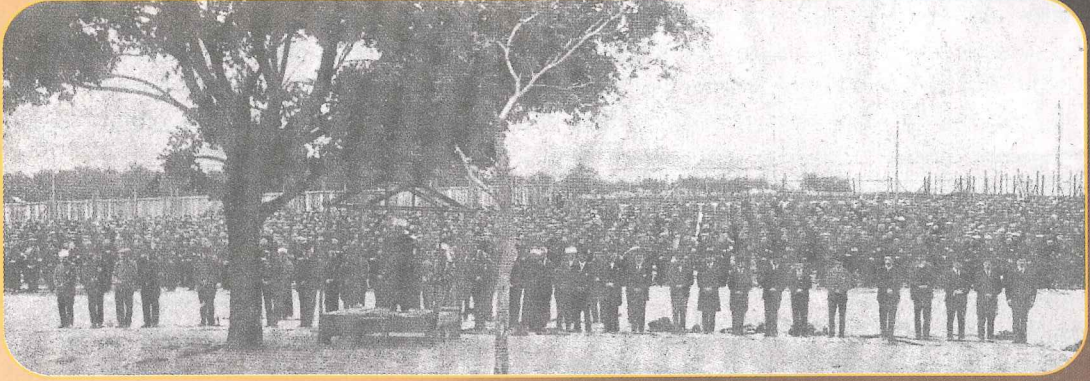
KARAN

Üzülsek mi Sevinsek Mi?

AB Değerlerine İlişkin Öğrenci Görüşlerine Ait Sonuçlar

"Avrupa Birliğine Uyum Sürecinde Türk İlköğretim Öğrencilerinin Avrupa Birliği İmajı" başlıklı bir araştırma Şubat ayı içerisinde yayımlandı. İlköğretim öğrencilerinin de çoğu AB üyeliğini destekliyor. Araştırmada dikkat çekici sonuçlardan biri de AB değerlerine ilişkin öğrenci görüşleriydi. Buna göre, ilköğretim öğrencileri, AB'nin temel değerlerini bütün olarak büyük oranda (%74.2) benimsemektedir. Bu sonuç, Türkiye'nin geleceği açısından ne anlam ifade ediyor takdirinize kalmış. AB değerleri arasında en önemli görülen değerler, sırayla eğitim (%13), demokrasi-insan hakları (%9.5), ekonomi (%2.9) ve çevre (%0.4)'ümuştü. Araştırmayı yapanlar öğrencilerin "çevre"yi bir değer olarak görme oranlarını düşük görüyor ve kaygılarını dile getiriyorlar.

Ne için kaygılanacağız, ne için kaygılanmayacağız ya da ne için sevinip ne için üzüleceğiz. Ne dersiniz bu konuyu gelecek sayılarımızda sizden gelenlerle tartışalım mı? O halde söz sizde...

Mezun Veremeyen Liseler

Çanakkale Savaşlarında, askerler kadar en az gönüllülerde savaşmıştır. 1914 ve 1918 yılları arasında Anadolu'da birçok lise mezun verememiştir. Bu talebelerin birçoğu gönüllü olarak askerlik şubelerine müracaat ederken, birçoğu da kendi imkânlarıyla cepheye katılmışlardır. Edirne'den Balıkesir'e yatılı gelen izci öğrencilerin tamamı Çanakkale'ye gönüllü gitmiş ve bir daha dönmemişlerdi. Balıkesir Erkek Muallim Mektebi 1914 ve 1918 yılları arasında sadece iki mezun vermişti.

Çanakkale Savaşlarında Anadolu'da savaşmak için Bosna'dan 500 tane gönüllü Boşnak ve Türk gelmişti. Ümmet ve vatan bilincine sahip bu yiğitler, kahramanca çarpışmış, geriye ancak on veya on beş kişi, onlar da kolu ve bacağı kopuk olarak dönmüşlerdi.

TİNA KARANTİNA

KRİZ GE

27 Mayıs, 12
Mart, 12
Eylül, 28

Şubat, 27 Nisan...
Türkiye’de demok-
rasi bu tarihlerde ke-
sintiye uğramıştır.

Halka rağmen, halk göz ardı edilerek yaşanan bu süreçler ülkenin ilerlemesine de bir çelme takıyordu. Her defasında ekonomimiz yarı yarıya küçülürken, bir de ortada çizilen imajımız vardı. Yaşanan bu süreçler, darbe ve muhtıraların sadece üçüncü dünya ülkelerinde yaşandığı çağımızda, bizim hala neden gelişmekte olan ülkelerin içinde; yani henüz gelişmemiş bir ülke olduğumuzu anlamamıza yardım eder.

28 Şubat denince, Milli Güvenlik Kurulu toplantısı, “irtica” çığırkanlığı, psikolojik harp, bir bardak su da kopartılan fırtınalar, tozun dumana katılması, kaşların çatılması vs. gelir akıllarımıza. Doğru! Bunlar hatırlanabilir; hatta bazılarının oradan: Haaaaayır! 28 Şubat “Sivil Savunma Günü”dür diyen seslerini de duyar gibiyim. Hepsi ve daha fazlası da

Herhangi bir şekilde kendisini seyirlik nesneye dönüştürüp, “youtube” için malzeme olma peşinde, kendini seyrettirmek isteyen, anormalin sınırlarında “şöhret” olma avına çıkan, kolay yoldan zenginlik peşinde koşan, bir gençlikle yüz yüzeyiz.

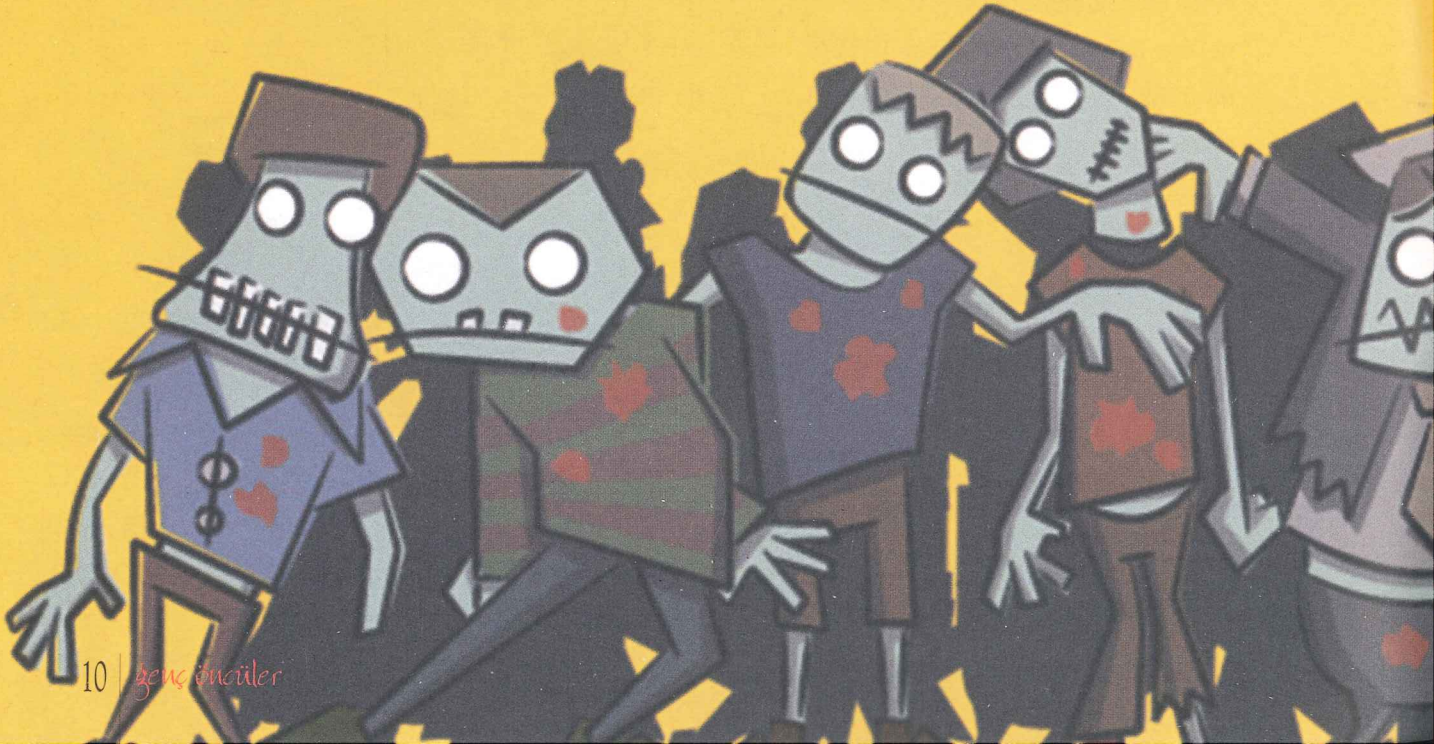
hatırlanabilir ama biz burada yaşananların başka bir yönünü ele alalım.

28 Şubat’ta orta yerde ne top ne tank vardı, belki de

bundan dolayı post modern darbe diye geçiyor. Belki insanların zihinlerini hedef almıştı mermiler, bu amaçlanmıştı. Belki bu şekilde toplumsal dönüşümden söz edilebilir, insanların yaşam tarzları ve zihinleri değiştirilebilirdi.

Yakın siyasi tarihimizin en büyük krizlerinden biridir, bunun suçüstü yapıldığı bir tarihtir 28 Şubat. Kriz kelimesi yunanca “krisis” kelimesinden gelmiş olup kelime anlamı: hüküm, yargı, karar demektir, kavram olarak ise karar verme zamanı, bir yargıya varma anı demektir. Kriz bir anlıktır gelir ve gider, önemli olan krizden sonra yaşanan süreçtir. Bizim üzerinde durmamız gereken de “krizden sonra ne yaptık, şimdi ne yapıyoruz ve ne yapmalıyız?” sorularıdır.

Hemen sonraki süreçte ne mi oldu? Toplumu iki-

GENÇLİĞİ

Ahmet Üzmez

ye bölme çabaları, insanların özel hayatlarına kılık kıyafetlerine yapılan müdahaleler, İmam Hatiplerin önüne set çekilmesi, ilahiyatların kapanma aşamasına getirilmesi, insanların kendi öz değerlerine yabancılaştırılması, elimizdeki adalet terazisinin eğilip bükülmesi ve buna benzer birçok olay yaşandı. Gulyabanili manşetler atıldı, birçok şey yazıldı, çizildi.

Binalar çökerse yenisi yapılabilir, ekonomi zor durumdaysa kaynak bulunabilir, tuttuğunuz takımın mağlubiyeti birkaç hafta içinde telafi edilebilir. Pe ki ya ahlâk çöker, toplumsal çözülme; siyasetten güvenliğe, ticaretten sanata, liseden üniversiteye, tabandan tavana her alanı kaplarsa o zaman ne yapılır?

Şimdilerde yaşadıklarımız bu soruyu cevaplar niteliktedir. Aynı tezgâhtan çıkan sadece dış görüntüsü farklı, tek tip yaşayan, giyinen, hızlı hızlı yiyen, ne bulursa sorgulamadan içen bir gençlik...

Herhangi bir şekilde kendisini seyirlik nesneye dönüştürüp, "youtube" için malzeme olma peşinde,

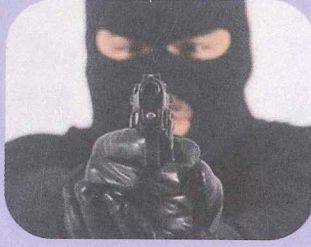
kendini seyrettirmek isteyen, anormalin sınırlarında "şöhret" olma avına çıkan, kolay yoldan zenginlik peşinde koşan, etrafına yabancılaşan, yalnızlaşan, "Sevgililer Günü" çılgınlığına kendini kaptıran, yılbaşı kutlaması adı altında kendini unutan, ahretini unutup dünyevileşen bir gençlikle yüz yüzeyiz. Böyle bir toplum yapısını bize hediyeye edense; 28 Şubat sürecini bizlere yaşatan zihniyettir.

Şimdi ne mi yapmalıyız? Her şeyden önce tercihimizi belirlemeliyiz: biz post modern gençlik miyiz, seyirlik bir nesne miyiz, haksız yere kazanç peşinde mi koşuyoruz, her sabah yataktan kalkarken ölümü, ahreti, hesabı uykuda bırakarak yanımıza almadan mı başlıyoruz yaşamaya...

Kriz anında belki karar verecek yaşta değildik ya da birileri bizim yerimize çoktan geçici bir karar vermişti ama şimdi biz karar verebiliriz, vermeliyiz! Belki hayatımızın geri kalanını etkileyecek bir soru ve bir cevap: "Postmodern bir gençlik miyiz?" "Hayır!" değiliz. Ya siz?

Tarihte BU AY

→ 2 Mart 1979

İstanbul'da Türkiye'nin en büyük(!) soygunu yapıldı. 15 milyon liranın çalındığı kanlı soygunda bir kişi öldü, 4'ü polis 7 kişi de yaralandı.

→ 4 Mart 1193 :

Selahaddin Eyyübi vefat etti.

→ 4 Mart 1925:

İstiklal Mahkemeleri Kuruldu.

→ 5 Mart 1953

Milyonlarca insanın ölümünden sorumlu tutulan Sovyetler Birliği'nin lideri Stalin öldü.

→ 7 Mart 1990 :

Hürriyet gazetesi Yönetim Kurulu Üyesi ve yazarı Çetin Emeç, uğradığı silahlı saldırı sonucu hayatını kaybetti.

→ 11 Mart 1917

İngilizler Bağdatı işgal etti.

→ 12 Mart 1921

İstiklal Marşı milli marş olarak kabul edildi.

→ 13 Mart 1992

Erzincan'da 6,8 şiddetinde deprem yaşandı. Bu depremde 653 kişi öldü 3850 kişi yaralandı.

→ 14 Mart 1883: Alman düşünür Karl Marx öldü.

→ 18 Mart 1915:
Çanakkale Zaferi kazanıldı.

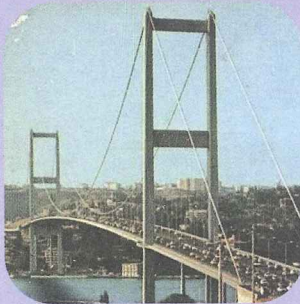
→ 18 Mart 1949:
Kuzey Atlantik Antlaşma Örgütü (NATO) kuruldu.

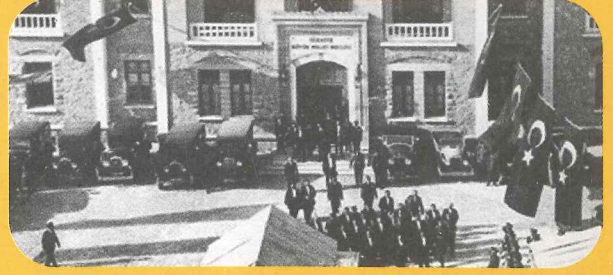
→ 18 Mart 1965:
İnsanoğlu ilk kez uzayda yürüdü. Sovyet kozmonot Alexei Leonov, Dünya'dan 2177 km yükseklikte, Voskhod II (Gündoğumu) adlı uzay aracından çıkarak 20 dakika boşlukta kaldı.

→ 26 Mart 1942:
Naziler Yahudiler'i Auschwitz toplama kampına göndermeye başladı.

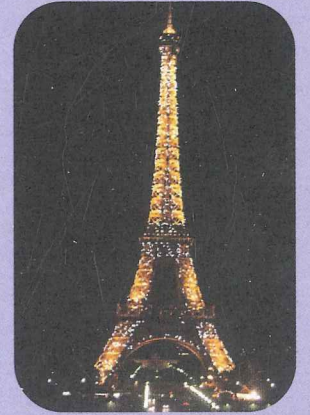

→ 26 Mart 1973:
İstanbul'da iki kıta birleşti. Boğaz Köprüsü'nün 57. ünitesinin de yerine konulmasıyla şehrin Asya ve Avrupa yakaları birbirine bağlandı.

→ 3 Mart 1924
Halifelik kaldırıldı.

Hilafet veya Halifelik, İslami siyasi ve hukuki yönetim makamına ve yönetime verilen isimdir. Halife ise Hilafet makamındaki kişiye denir. Hz. Muhammed'in vefatından sonra Hz. Ebubekir Müslümanlar'ın halifesi olmuştur. Halifelik, Yavuz Sultan Selim'in 1517'deki Ridaniye savaşında Memlûklar'a son vermesiyle birlikte İstanbul'a taşınmıştır. Daha sonra Osmanlı Hanedanı'na geçen halifelik, 3 Mart 1924 tarihinde kaldırılmıştır.

→ 31 Mart 1889:
Paris'teki Eyfel Kulesi açıldı.

AT İLE

Selçuk Küçük

Her varlığın kapasitesi, arzusu ve varmak istediği hedef farklıdır. İnsan kendisine verilen ömrü tamamladığında kendisinde var olanı açığa çıkarmış, yani her ne olacaksa işte o olmuş demektir. İnsan bedeni (nefsi), fiziksel lezzetleri ve kısa vadeli hevesleri büyük maliyetler ödemek durumunda kalsa bile tatmin etmeyi ister. Akıl ve ruh ise, daha basiretli davranmaya, makul olmaya ve istikbali göz önüne almaya çalışır. Bu durum, "at" ile "binicisinin" gıdalarının ve beklentilerinin farklı olması gibidir. At (beden-nefis) samanla beslendiği için gözü ahırdadır (dünya); binici (ruh) ise, varmak istediği menzili (ahiri) düşünür. Ve onlar ki, Rablerinin rızasına ermek için sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık

Olayların arkasındaki hikmet hemen görünmeyebilir, biraz zaman alabilir. Acı ilacı içtiğimiz zaman etkisini derhal görmeyiz, fakat doktor öyle istediğine göre muhakkak bir faydası vardır.

* Bu yazı Genç Öncüler Kitaplığı tarafından yayımlanan "Kaostan Önce Son Çıkış" adlı kitaptan alınmıştır.

SİNİNDİ

harcılar, kötülüğü iyilik ile savarlar. İşte bunlar, dünya yurdunun akibeti (ahiret) onlara mahsustur (Rad 22) Her şey olacağına varır. Her varlık kendisine verilen meyil, istidat ve incizab ile kendi kemaline doğru ilerlemek üzere var edilmiştir. Bu meyil ve istidat Allah'ın isimlerine aynalık yapabilme kapasitesidir. Şuursuz varlıklar doğal olarak bu süreci izler, şuurlu varlıklar ise isimlere perde oldukları derecede kemalâttan mahrum kalırlar. Verilen özellikler pozitifdir, evin içine güneş ışığı girince aydınlık olur, perde çekilirse karanlıkta kalınır. Karanlık olması için odaya karanlık ilave edilmez, ışığın girmesine mani olmak yeterlidir. Önemli olan bize verilen müspet özelliklerin ortaya çıkmasına mani olmamaktır. Dolayısıyla insan neyi arıyor ve neyi istiyorsa işte o olur!

Eğer bir şeye canımız sıkılmışsa bunun arkasında mutlaka Cenabı Hakkın takdirine razı olmama hastalığı yatmaktadır. Aslında bütün mesele Allah'ın her şeyi "hikmetle" idare ettiğinin farkında olamamaktan kaynaklanmaktadır. Olayların arkasındaki hikmet hemen görünmeyebilir, biraz zaman alabilir. Acı ilacı içtiğimiz zaman etkisini derhal görmeyiz, fakat doktor öyle istediğine göre muhakkak bir faydası vardır. Olaylar üzerindeki zahiri çirkinlikler bizi aldatmamalıdır.

Çocuklar okula gitmek, ders çalışmak ve imtihan olmak istemezler, çünkü henüz yaptıkları şeylerin faydasını ve karşılığını görmemişlerdir. Ders çalışmak ve imtihan etmek sıkıcıdır, fakat bu sebeple okulu terk edenler sonradan pişman olurlar. Akıllı insan yaptığı işin arkasını düşünür. O halde olayların sadece çirkin görünen dış yüzüne bakarak karar vermemek, meselelerin iç yüzüne nüfuz etmeye çalışmak gerekir.

KİM YOL VERECEK?

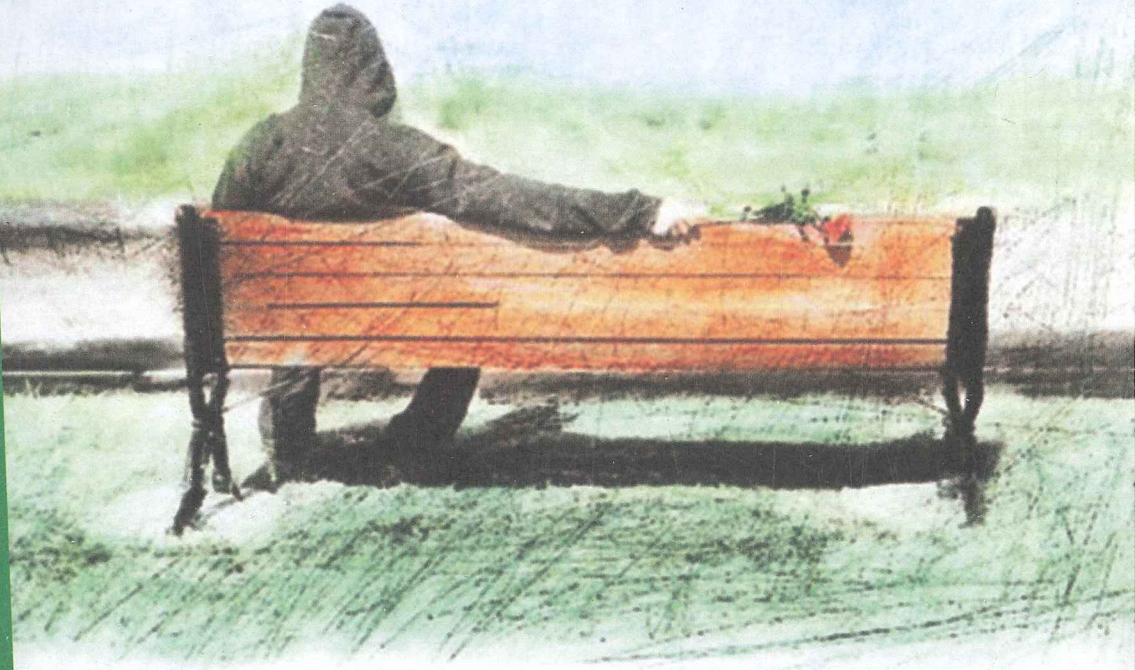
Dünya nimetlerine ehemmiyet vermeyen hikmet sahibi bir zat, zenginlik ve kibirten başka hiçbir şeyi olmayan bir adamla çok dar bir sokakta karşılaşır. İkisinden biri yol vermedikçe geçmeleri mümkün görünmemektedir. Kibirli zengin, hor gördüğü kişiye:

"Ben cahil ve kaba insanların önünden çekilip yol vermem!" der. Hikmet sahibi olan zat, "Ben veririm!" diyerek kenara çekilir...

Üçü Bir Arada: Aşk, Sevgi, Tüketim...

deşari

Erva Günay

Hızlı tüketmemize, kolay harcamamıza, doyumsuzluğumuza sebep olan reklamlar alemin herkesçe malumdur. Bu âlemin içinde son zamanlarda süratle giren, çoğunlukla bilinen ancak yine çoğunlukla göz ardı edilen bir olgu... Aşk, sevgi ve tüketim üçlüsü...

Son zamanlarda artış gösteren üçü bir arada reklamlarını bilirsiniz. Biz buna, aslında var olan ama adı konmayan bir teklif daha sunuyoruz. Üçü bir arada sülalesinin en başına oturması gereken aşk, sevgi ve tüketimi göz ardı etmiyoruz. Baktığımız zaman bu baştaki iki güzel duygunun yanına tüketim hiç de hoş durmuyor. İki manevi duygunun yanına maddi bir olgu gelip yerleşmiş ne kadar tezat oluşturuyor.

Kalplerimize "vedud" ismiyle sevmeyi aşkı öğreten Rabbimiz, elbette her kalbin içinde türlü çeşit sevgi, aşk güzelliği barınıyordu. Modernizmin dayatmaları bizden bu güzelliğin içine tüketimi soktuğundan beridir sevgi üzerine aşk üzerine yazılan, çizilen, söylenen, yaşanılan her şey sıradan, bayağı bir hale büründü. Sevgililer günü geldiğinde tüm alışveriş merkezleri, mağazalar TV ekranları billboardlar aşk ve sevginin yanına tüketim dayatmasını bize çok güzel sunuyorlar. "Beni miniminnacık olsun sevmiyor musun?" reklamları, "sevgilim bir odun" sloganlarıyla, kalbe yerleşmiş güzel duygunun birden bire maddiyat nispetince ölçülmesinden kimse de rahatsızlık duymuyor. Hediyelerleşmenin dinimizde sünnet olduğu ve güzel bir yer oturduğu muhakkak. Ancak bu dayatmalar, içimize dayatılan tüketim çılgınlığının arasından sevgiyi, aşkı tutup çıkarmak bir hayli zor olsa gerek. Kalbin içinde var olan duygular maddiyatın kirlenmesiyle bulanmamalı. Bu yönden bakıldığında her şey dozunda olmalıdır.

Sevgilerini tüketmek isteyenler! Haydi cafcıflı reklamlar sizleri bekliyor...

İçİ Boşaltılan "İmam"

İhsan YILDIRIM

Kelimelerden bahsederken uzun uzun düşünmemiz gerekiyor. Kelime ve insan! Kelimeler; milletlerin var olduklarının delili dilidir. Dili olmayan toplumların millet olma vasfı yoktur. İşte bunun içindir ki üstat Cemil MERİÇ "kamus namustur" diyor. Adeta kelimelerle oynayan, onlarla savaşırcasına mücadele eden bu insan bazen tek bir kelime hakkında sayfalarca yazı yazmıştır. Bugün yaşıyor olsaydı tahlil etmesi gereken o kadar kelime var ki onlara nasıl anlamlar kazandırırdı acaba? Mesela günümüz imamlarına bakarak "İmam" kelimesine nasıl bir anlam kazandırır, giydirdir ve kuşatırdı. Peki, nedir bu kelimenin anlamı? İmam kelimesi Arapça "emame" kökünden gelir. Yani toplumun önderi, rehberi, yol göstericisi, aydınlatıcısı anlamında. Bu anlamda da en büyük İmam Hz. Peygamberdir. Yani bu kutsal görevin sembolü, timsali Resulullah'tır. İmam ismiyle kimler vasıflanmadı ki; İmam Cafer, İmamı Azam, İmamı Şafii, Hasanı Basri, İmamı Hambeli, İmam Buhari, İmam Malik ve batının karanlık ortaçağı yaşadığı bir dönemde ilmiyle dünyayı aydınlatan; İmamı Gazali ve adını zikretmediğimiz binlercesi. Onlar bu görevi bir hizmet olarak görmüş karşılık olarak ise sadece Allah'ın rızasını gözetmişlerdir. Yani bunu bir meslek olarak görmemişler karşılığında maddi bir beklenti içerisinde olmamışlardır. Peki, günümüz imamları neden onlar gibi değil

veya onlar gibi imamlar neden yok niçin yetişmiyor. Uzunca araştırılması gereken bu konunun temel nedeni bu görevin bir meslek haline dönüştürülmüş olmasıdır.

Cenazeden, duadan, saladan özellikle halkın dini bir vacibemiş gibi ön görüp okuttuğu mevlitten para almaları imamlığı cemaatin ve toplumun gözünde basitleştirmiş bir ticaret olarak görülmesine neden olmuştur.

Hatta yakın bir geçmişte sabah ve yatsı namazlarına mesai istemeleri, beş vakit namaz kıdırmaktan öteye gitmeyen bir kalıba sokmaları ve imamlığı sadece kırata indirgemeleri bu kutsal görevi gerçek işlevinden uzaklaştırmıştır. Ülkemizde dinden sorumlu olan diyanetin özellikle Hz. Peygamberin ve ecdamızın farz olan Cuma hutbelerine verdikleri önemi bilmiyorcasına ülkenin her tarafında aynı hutbe metnini imamların eline "al bunu oku" dercesine vermesi, ezanı ve vaazı merkezi sistemde yapması ise imamları iyice tembelleştirmiştir. İşte bütün bu bahsettiklerimizden sonra imamlığın bu yeni sürümüne bir isim verecek olursak bu isim namaz memurları olacaktır. Bir kelimenin içi boşaltılması durumunda ortaya çıkan sorunları ve yozlaşmayı görüyoruz. Onun içindir kullandığımız kelimelere çok dikkat etmeliyiz. Anlamlarından soyutlandıkları zaman nelerin olabileceğini bilmeliyiz. İşte hayat ve kelimeler! Evet, üstat çok haklı; "kamus namustur."

Bir Gün Gelecek

Kübra Açıık

Umutları vardı yüreklerin; yürekleri özgür olanların, savunmasız sevdaları...

Ve halkın beşiklerde umudu sallıyordu... Yani seni! Özlemler, aşklar, fecrin gün yüzünde... Hep senin, senin resmini çiziyordu,

Bir toprak kokusu vardı yüreğinde...

Ve çocuklar, hurma dallarından yapılmış teflerini çalarken,

Gözleriyle; sana vurulan bakışlara pervane.

Ey! Merhametin Efendisi...

Alnın secdeye giderken için ürperirdi nurun gizeminde...

Vahiy gelişinde saçlarını ağartan, bedenini titreten hadisenin sırrı;

Rahmanla aranızdaki muhabbetin mukavelesiydi sanki...

Seccadendi seni Miraca taşıyan, bu yüzden işaret parmağını en çok sevdim Yâr;

Bâki'yi gösterdiği için.

Hatice vurgundu yüreğine, Fatma şefkatine amâde...

Hüseyin..."Can" gibi muhtaçtı sana, sevgin bitmez tükenmez umuttu Hasan'a

Onların başucundaydı "Aşk"...Düşüklerinde el verirdin, kanamazdı yaraları.

Usulca koklardı Hasan, tenini... İçine çekerti... "Allah" derdi;

Ve sen tebessüm buyururdun... Güller sen kokar idi.

Ne güzeldin Ya Resulallah;

Seni; güneşi gösterirken bir başka severdi Ali, ve yetim bir çocuğu kucaklarken, en güzel şefkatle.

Zeyd; Bedr'i sende öğrenmişti... Vahşi'yi sen sevdin diye sevmişt; Ashabı Kiram

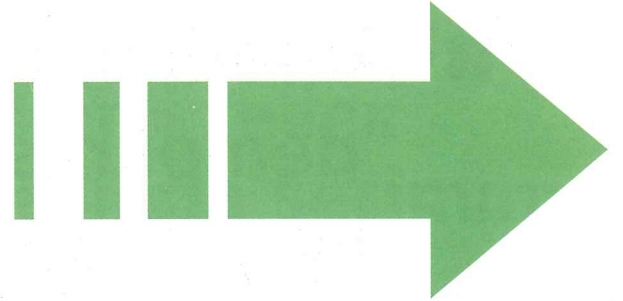
Dost eylemiştin örümceği, karıncadan korkan güvercine.

IRAK BELG

Sen yokken...
Pişirilmiş topraktan bir çömlekti kalp...
Babalar; nice Sümeyyeleri gömmüştü çukura;
Hiç biri bir yıldız yakalayamadan kaymıştı... Dünyadan.
Annelerin yürekleri ağıtlar yakardı... Dökülen göz yaşları
Kaktüslerin susuzluğunu giderirdi, bir serap düşlemesinde.
Zordu, zor yaşamların aktörü olmak...
Herkes de bir "Sen" vardı... Gizli saklı, kuytu köşe...
Aslında Ebu Süfyan da sevmiştii seni... Ama öldürememişti içinde ki gururu; Zülfikar'la...
Bir gün... Sıkı sıkı sarıldı sana Ebu Süfyan: "Bırakmam beni Ya Resûlallah" dedi.
Gülümsedin... Dişlerin inci gibi parladı ayrılığın yamacında,
Zafer senindi artık... Aşk var! Tasa yok... Medine sokaklarında.
Gülümse... Ya Resûl! Seni buldum... Hislerimin çehresi değişti;
"Hoş görmek" yerleşti lügâtıma "Hor görmek" boy gösterirken.
Ah! Efendim, Can Efendim! Bizim için ağlamaktan gözüne mil çekerti geceler.
O eski yıpranmış sedirin üstünde sırtın nasır bağları,
Sabaha; huzur-u ilahi'de dua ederdin...
Yine bir seher vakti... Ümmeti... Ümmeti diye çağ-

ladı yüreğın.
Gittin Ya Resûlallah...
Şimdi; çile mevsimidir laleler için...
Soğuk; lalenin kalbini yakmalı ki; içinde gizlenen Esmâ aşkını nazara döksün...
Ardına bile bakmamaştın; Musab misali sanki bir çift kanat takılmıştı iki yanına...
Azık olarak gözlerindeki umudu, ümmetine olan muhabbet ırmağını götürmüştün.
Yetim Sultan...
Hatırlıyorum; kent arkadaşların doğum günlerini hep babalarıyla kutluyordu.
Yasin-i şeriflerle... Taha'nın dirilişiyile.
Ama Resûlüm daha doğmamıştık ki biz bu dünyaya Önce ölüyorduk hep... "Önce" ve "Sonra"nın tutsıklığında bizim de ölüm günlerimiz vardı;
Ama doğmak için.
Şimdi... Bu yüzden yoksun Sultanım... Çocuklar mahzun, anneler ürkek...
Gel!...
Sana uzatacağım el, emek emek gül kokmakta...
Ve yüreğim; benden gâyrı sen olmakta...
Hadi...Gel...! Yalnız bırakma bizi...
Hadi...Gel...! Söndür bu ateşini...
Yürek; yâr diye inlemekte, kâinat yeniden seni beklemekte
Bir gün gelecek ümidiyle...
Gülümse... Gelecek de bir gün gelecek;
Misk-i Amber kokan teniyle...

SESELİ

Test

Nasıl bir izlenim bırakıyorsun?

1 - En son ne zaman bir arkadaşınıza bi' şey ismarladınız?

- a) Son bir hafta içinde
- b) Bir haftadan fazla oldu
- c) Bir ayı geçmiştir
- d) Hiç ismarlamadım.

2 - En son ne zaman otobüste yaşlı birine yer verdiniz?

- a) Son bir hafta içinde
- b) Bir haftadan fazla oldu
- c) Epey geçti üzerinden, hatırlamıyorum
- d) Hep uyuyor numarası yaparım

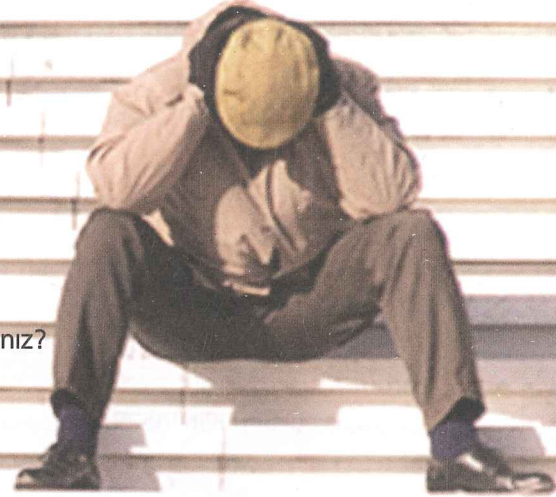
3 - En son ne zaman bir küçüğünüze çikolata aldınız?

- a) Son bir hafta içinde
- b) Bir haftayı geçmiştir herhalde
- c) Alacağım diyip, kandırıyorum
- d) İşim olmaz...

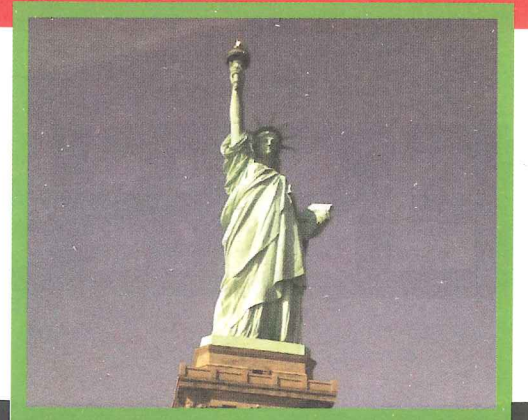
4 - En son ne zaman bir arkadaşınızın yapması gereken bir işi siz yaptınız?

- a) Ona hiç yaptırmam, hep ben yaparım.
- b) Arada sırada, yardımcı olurum.
- c) Karşılıklıysa yardım ederim tabii, neden olmasın!
- d) Yapmam, kendisi yapsın.

Not: Cevaplarınız d şıkkına daha yakınsa, bu, çevrenizde hiç de iyi bir izlenim bırakmadığınızı gösterir.

■ Amerika, Irak'a "demokrasi" diyerek girdi.

HERŞEYE RAĞMEN

Meryem TAŞCI

Gönlüm sana yönelmiş, yönüm senin yolun. Gözlerim semada kudretine sığıyorum. Kudretin ki; karanlığı delen o parlak yıldızlar da saklı. Sen ey yücelerin yücesi; EN YÜCE. Yalnız ama yalnız senden istiyorum yalnız sana arz ediyorum. Dilim susuyor, kelimelere ve tüm seslere küsüyor; yüreğimle istiyorum, yüreğimden istiyorum. İstiyorum ama bitiremiyorum ama doyamıyorum. Her âminime bir damla gözyaşım şahit oluyor. Sanki dökülen damlalar dualarıma mühür vuruyor. Ve yüreğimden Rabbime yükseliyor; semalara çıkıyor. Göğe kaldırıyorum başımı; acizliğimi, ezikliğimi ve küçüklüğümü bir kez daha dile getiriyor, gözlerimle yalvarıyorum rabbime. O'nun razı olacağı dualar etmek ve O'nun istediği gibi O'nu niyaz etmek umdundayım.

Hoşnutluğu yalnız Rabbinden isteyen, dualarında bile O'ndan çekinen Resulüm geliyor aklıma. Ve O'nu hoşnut eden, yalnız koymayan, duaları kabul eden rabbimin cevabı çınlıyor kulaklarımda; "Seni elbette hoşnut olacağın kibleye çevireceğiz." Dua etmeyi O'ndan öğreniyorum. Sessiz, içten ama en içten. Teslim olmuş bir bedenle edilen dua. İşte benim tek örneğimin rabbine dua edişi, O'ndan isteği şekli. Ve Rahim olanın, Mücib olanın Resulüne

müjdesi. O'nu hoşnut ve mutlu edişi. Kendisine teslim olmuş bedene indirdiği rahmeti.

Rahmetine muhtacım...

Rahmetini istiyorum senden. Dakikalar saniye, saatler dakika sana yakarıştı. Bak bir haykırış duyuluyor semalarda. Bilal'in Allahu Ekber diye seslenişini dinliyorum. Ve yeryüzü de inliyor tevhidin çağrısı ezanla. Mutlulukla doluyor yüreğim ve yaşlarla gözlerim. Uyanın diyor, uyandırın uyuyan bedenlerinizi ve diriltin diyor ölü yüreklerinizi. Rabbiyle kavuşturun. O'na döndürün. O'nun evine yöneltin bedenlerinizi; Kabe olsun kibleiniz, ona yönelin tüm kiblelere inat. O'na karşı kıyama durun, rükuya eğilin ve secdelerde buluşurken Rabbinizle Kabe olsun diyor önünüzde. Kabe olsun gönlünüzde...

Ama neden? Neden hala uykuda tüm insanlar. Bakın kuşlar bile O'nu tespihe başladı tatlı ötüşleriyle. Peki insanlar?...

Bir gece daha sırtını dönmüş gidiyor. Yıldızlar artık görünmüyor. Güneş heybetiyle delip geçiyor karanlığı, tekrardan tüm dünyaya merhaba diyor. Göğe çevrilmiş tüm yüreklere, gülümsüyor.

Susuyor dilim. Gözlerim semada, yüreğim konuşuyor dualarla. Sana da merhaba Ey Güneş!

Her şeye rağmen sana da MERHABA!!!...

■ **Demokrasi:
dikenli teller
arasında seçimini
yapmak mı?**

Türkiye'nin şuan ki gündemini nasıl değerlendiriyor?

M. Emin BEYZO

"Türkiye'nin muasır medeniyetler seviyesine çıkarılması için oluşturulmaya çalışılan demokrasi ortamı ne yazık ki çıkarlarına ters düşen kesimler tarafından sekteye uğratılmaya çalışılıyor.

Demokrasi kavgası verenlerin tam karşısında laiklik elden gidiyor propaganda ile yer alan bir kesim laikliği kullanıyor. Bunun son örneğini de başörtüsüne özgürlük hareketinde görüyoruz. Bu vatanın evlatları başörtüsü ile kendi okullarında okuyamadılar yıllarca. Demokrasiye ters düşen bu hareketi kaldırıp özgürlük getirilmeye çalışılıyor. Ancak yukarıda bahsettiğimiz gruplar laikliğin elden gittiğini söylüyorlar. Laiklik diye sokaklara dökülmek isteyenler laikliğin özgürlük, hürriyet ve isteyenin istediği gibi inancını yaşamak olduğunu unutup olmalılar. Türkiye de demokratik adımların atılmasına devam edilirse bizi çok güzel bir geleceğin beklediğine inanıyorum..."

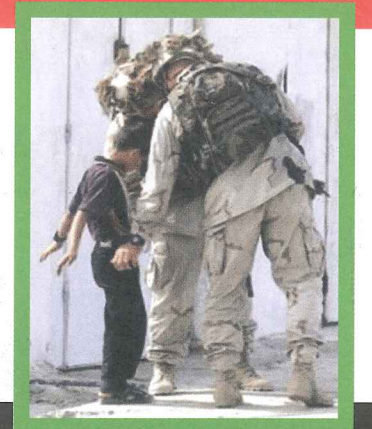

Gökhan TAŞ

"Türkiye değişik toplum ve milletlerden oluşmuş ve bugüne kadar gelmiş bir ülke. Anadolu tarihinde burada kurulan devletler için de bunun hiçbir zararı olmamış desek yeridir. 21. yüzyılda ülkemizde AB kriterleri de göz önünde bulundurularak görülmemiş bir demokratikleşme hareketi var. Bu adımlardan bir tanesi de başörtüsüne özgürlük. Daha önce çıkarları doğrultusunda bizleri Sünni- Alevi, Sağcı- Solcu, Türk- Kürt olarak bölmek isteyenler şimdi de laikliği kullanarak özgürlüğün önünün açılmasını istemiyorlar. Çünkü çok iyi biliyorlar ki demokratikleşmiş bir Türkiye de canlarının her istediğini yapamayacaklar. Onların davası bu yoksa dedikleri gibi laiklik değil. Halk olarak bu oyunlara karşı uyanık olmalı bize düşen sağduyu göstermeliyiz. Bunlar gerçekleşirse geleceğe umut ve inançla bakabileceğimiz bir Türkiye bekliyor bizi diye düşünüyorum..."

■ Amerika, Irak'a
"insan hakları"
diyerek girdi.

Yorsunuz ve geleceğine dair görüşleriniz nelerdir?

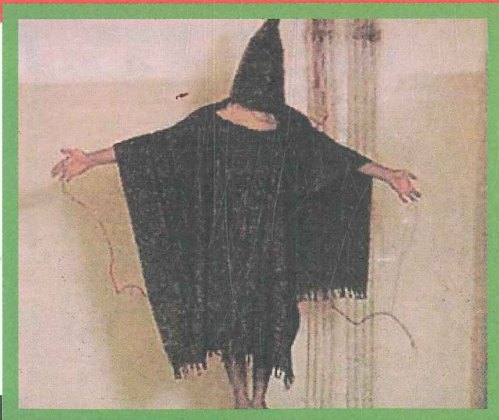
B.Sinan ELLER

"Türkiye'nin şu sıralar gündemi aslında hiç olmaması gereken bir yasağa yani başörtüsü sorununa özgürlük getirmek. Diğer ülkelerin uzay, mars ve ay da yer parsellediği bir çağda biz hala başörtüsünün üniversite ve kamusal alanda laikliğe aykırı olduğuna inanıyoruz. Laikliği aldığımız Fransa da bile böyle bir yasağın olmamasına karşın halkının %98'inin Müslüman olduğu ülkemizde bu yasağın bazı kesimlerce sürdürülmek istenmesi düşündürücü diye inanıyorum. Laiklik kisvesinin arkasına saklanan kesimlerin halkın iradesini laiklikten saymamaları da laiklik anlayışlarını da ortaya koymaktadır. Düşündürücü olan bir diğer kısım ise yasağın, geleceğimizin teminatı olan gençleri yetiştirecek akademisyenler tarafından destekleniyor olması. Çıkarların düşünülmediği ve halkın iradesine saygı duyulan bir ortamın oluştuğuna inandığım son birkaç yılda dünyada söz sahibi olacağımızı beklediğim günler bekliyor bizi..."

Emin ATIK

Demokrasi ile yönetilmek istenen Türkiye ne yazık ki yıllarca halkın kanını emen ortaçağ zihniyetine taş çıkartacak gruplar tarafından durdurulmak isteniyor. Sütçü imamın torunları başörtüsü ile üniversitelere sokulmuyorlar oysa dedeleri başörtüsü için kanını hiç düşünmeden vermişti. Torunlarına güzel bir gelecek bırakmak için. Ancak bugün sütçü imam bile laiklik düşmanı olarak gösteriliyor. Laikliği tekelinde sayanlar bu vatan evlatlarını özgürlüklerini engelleme yolunda son çırpınışlarını yapıyorlar. Başörtüsünün özgür olduğu, YÖK ün sadece eğitim için çalışan bir kurum haline geldiği ve katsayı probleminin kaldırılarak herkesin okuma hakkının eşit bir şekilde sağlanmaya çalışıldığı bir Türkiye bekliyor bizi.

■ İnsan hakları: Ebû Gureyb'de!

MARATONA 5 DAKİKALIK BİR ARA!

Hatice Nur Aydın

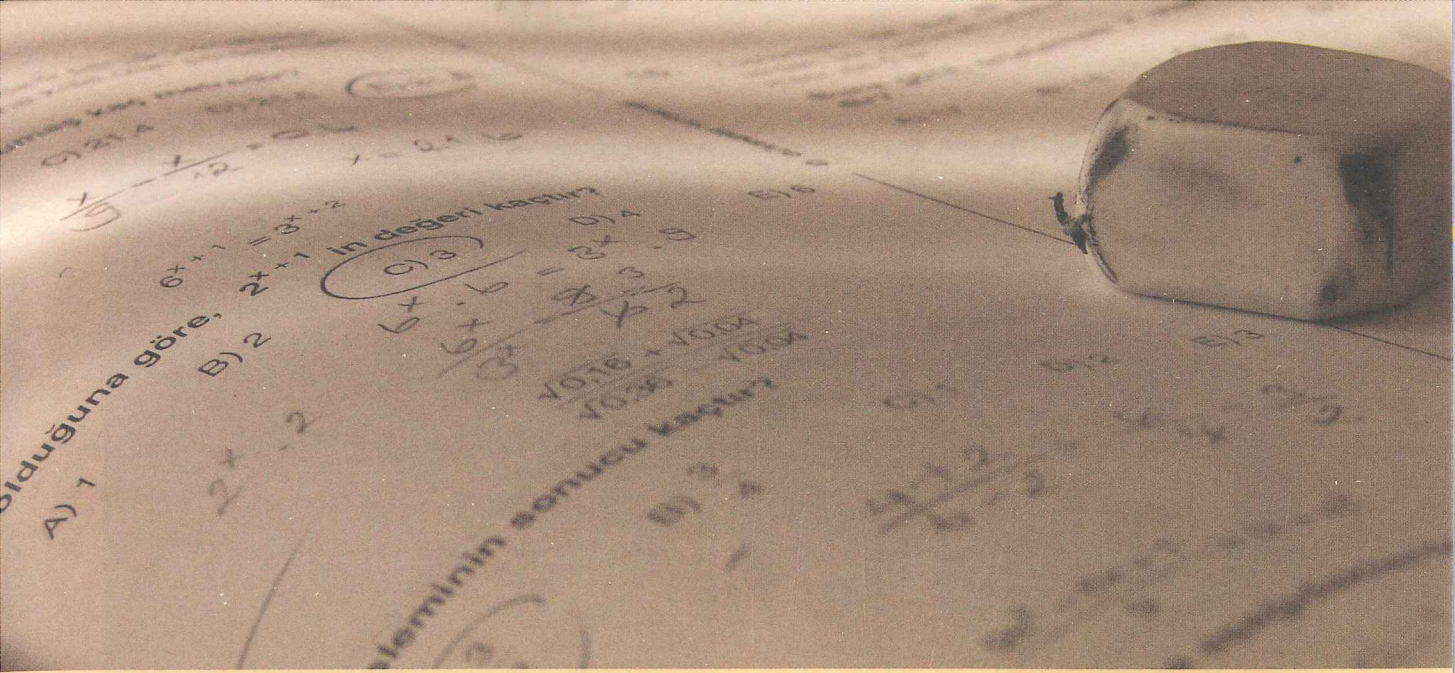
Evet arkadaşlar bu yoğun ÖSS/ YDS maratonun sonlarına yaklaşmış bulunmaktayız, yani son seneye, en önemli seneye. Belki bu yazıyı biraz geciktirdim ama inşallah size bir faydası olur, lütfen çalışmanıza 5 dakika ara verip okursanız çok memnun olurum.

3 senedir çalıştığımız, çabaladığımız bu 3 saat 15 dakikalık sınav için neler yapmalıyız? Daha ÖSS/YDS maratonunu yeni bitirmişken ve bilgilerim halen tazeyken, bunları size sunmak istiyorum.

Arkadaşlar başarının %50'si hedeftir. Şu ana kadar hedefinizi KESİNLİKLE belirlemiş olmanız lazım. Ders çalışmak için masaya oturduğunuzda ve elinize soru çözmek için kalemi aldığınızda, kendinize "ben şu üniversitenin, şu bölümünü kazanmak için çalışıyorum" diyebilmelisiniz. "amaaaaaan İstanbul'da olsun da nerde olursa olsun" hatta "hele bi mucize olurda su barajı geçerse düşünürüm nereye gitceğimi" gibi şeylerle sakın ola kendinizi avutmaya çalışmayın. Yapabileceğinizin en iyisini yapacağınıza inanın. Başarının diğer yarısı ise 2'ye ayrılır %30'u okul ve/veya dershaneye, %20'si çevre ve ailenin motivasyonudur. Unutmayın başarının %1 deha %99' u terdir. Önünüzdeki tüm fırsatlardan yararlanın, farklı kaynaklar çözün, aynı soruyu farklı hocalara sorun, farklı teknikler, farklı taktikler bulun....

■ Amerika dünyaya bir reçete sundu.

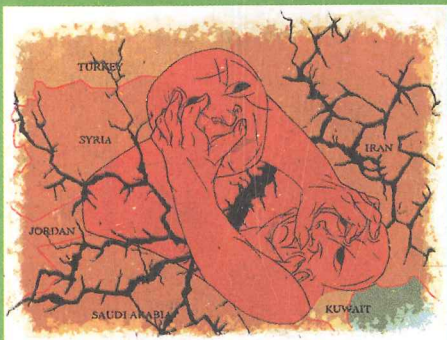
İnançlar: Bu bir deneyim veya önyargıdan dolayı kaynaklanabilir. Örneğin "sosyali hiç anlamıyorum" veya "okuduklarım aklımda kalmıyor." Gibi yargılar zamanla inanç olur. Her zaman pozitif düşüneneceksin ve kendine "tamam sosyali sevmiyorum ama bu yapamam anlamına gelmez ki, sadece diğer derslerden daha çok çalışmam lazım veya yanlış teknik kullanıyorum" diyebilmelisin. Hatanı bulmak, hatanı çözmekten daha zordur. Önce hatanı bul.

Şimdide başarının yolunu kesebilecek bariyerlere bakıp onları yıkmaya çalışalım:

Çevre: Çevre derken yalnızca insanı kast etmiyorum, burada, eşyalar, müzik, ışıklandırma gibi görsel ve işitsel unsurlar sizin işinizi kolaylaştırdığı gibi yanlış veya aşırı kullanımı bariyer oluşturabiliyor. Loş ışıkta çalışmayın, kafa şişirecek, moralinizi alt üst edecek Müslüm babaları falan unutun.

Korku ve Endişe: "Ya sınava vaktinde yetişemez-

sem. "ya bilgileri sınavda unutursam." "ya kazanamazsam, çevremdekiler ayıplar, babamın parasına yazık olur" ve benzeri kaygılarla kendinizi yormayın. Bunları belki çok az derecede motivasyon için aklınızın ucuna getirebilirsiniz ama sakın ola ki abartmayın fazlası psikolojik sorunlara neden olabilir ve kendinizi sınav salonu yerine, psikologun odasında bulabilirsiniz.

■ "Size bir iç savaş yazıyorum."

Yorum ve mantık kullanmama: Bir arkadaşım var Londra'da tıp okumuş söyle anlatıyor "yabancı ülkeden gelen arkadaşlarımız o kalın antolojilerin hepsini sayfa sayfa ezberlemişler ve sınavları çok güzel yapıyorlar ama onları hastaların üstüne hiç uygulayamıyorlar çünkü mantık yürütemiyorlar üstelik çok yavaş hareket ediyor çünkü hastaya baktıkları an bütün ezberlediklerini gözden geçirmeye başlıyorlar. Oysa biz yorumlarla sonuçlara hızlı hızlı ulaşıyoruz" Allah aşkına ilk defa matematik ve fen formüllerin ezberlenmesini açıkçası Türkiye'de duydum!

Beş duyu organlarınızın hepsinden yararlanama: YALNIZCA DİNLEMEKLE OLMAZ NOT TUTCAKSINIZ. SÖZ UÇAR YAZI KALIR!!!! Mümkünse notlarınızı renklendirin, konular hakkında grafiklerden yararlanın.

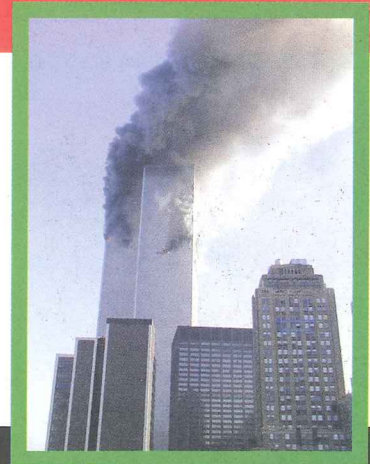
Şimdi öğrenmeyi nasıl hızlandırabileceğimize bakalım:

Öğrenmek aktif bir süreçtir ve şimdiki zamanla ancak olabilir. Şimdiki zamana odaklanın ve belirsiz olan bir geleceğe bırakmayın. Bu öğrenmeye tam olarak odaklanabilmek için gereken zamanı, ortamı, ruh halinizin nasıl olduğunu fark etmeye çalışın. Ha bu arada ben böyle listeliyorum ama

sakın ola ki kendinize çok baskı yapmayın (yaptırmayın) sınırları zorlamayın, başarılı bir şey yaptığınızda kendinizi ödüllendirin (tabii ki "ben bugün ders çalışmıyım" gibi şeyler değil). Öğrendiğiniz bilgileri başkalarına anlatın (hiç olmazsa anlatıyor gibi yapın. Hayali sınıf misali) bu bilgilerinizi farklı bir açıdan bakmanızı, önceden görmediğiniz şeyleri görmenizde yardımcı olacaktır ve daha iyi aklınızda kalır.

Yemeğinize çok dikkat edin, hiçbir öğünü aksatmayın dengeli beslenin, ders çalışırken mutfağa dakada bir gidip bir şeyler atıştırmayın, hem dik-

■ Ya Terör Tuzağı?

Kendinize bir program belirleyin ve hep ona sadık kalın. Örneğin okuldan geldiniz, muhakkak yemekten önce en azından 15–20 dakika bir dinlenin (dinlenin derken kitap veya gazete okumak veya televizyona bakmaktan bahsetmiyorum. Gözünüzü kapatın ve kendinizi dış dünyadan koparın), yemek yiyin (mümkünse ağır ve içinde süt bulunan yemekler olmasın ve tatlı yerine 45 dakika sonra bir meyve yiyin) ve derse oturun. Sonra 11 gibi yatın (öyle 1'lere kadar çalışıp sabah yorgun bir şekilde okulda derste uyuyup sonra "hocam napiim akşam birlere ikilere kadar ders çalıştım" diye hava yapmayın. Zararı size).

kat dağınıklığı yapar hem kilo alırsınız.

En önemli taktiği ve kesin garantisi olan taktiği en sona bıraktım. ALLAHLA İLİŞKİNİZİ HİÇBİR ZAMAN KESMEYİN YALNIZCA ONDAN DİLEYİN. Siz belki bütün sene boyunca çalışıp çabalar, elinizden geleni yapabilirsiniz ama sizin; o gün, o saatte, bilmem ne salonun bilmem ne sırasında, sağ salım bir şekilde olabileceğini garanti edemezsiniz. Ne kadar çalışsanız da bir yerde artık namazlarınızdan sonra "Allah'ım ben gerekeni yaptım, gerisini sana havale ediyorum sen benim hakkımda en hayırlı olanı bilensin." Deyip oturmak kalıyor.

"Kaydırma yapcam, zamanında oraya yetişemiycem, sınav esnasında başıma bi şey gelecek" gibi endişelerle boşuna kendinizi yormayın. Başınıza bişey gelebilir, ben gelmez demiyorum ama siz sınavdan sonra "evet Allah'ım ben bu ÖSS/YDS maratonu boyunca elimden geldiği kadar çalıştım, aynı zamanda sana tefekkür etmeyi unuttum, eğer olurda beklediğim puanı alamazsam bu senin takdiri ilahindir, bunu sorgulamam" diyip başınızı o gece yastığınıza rahat bir şekilde koyabiliyorsanız...

■ Tuzak sahibine dolanır!..

ÇETEDEN CEMAATE

Çeteler ve onların derin bağlantıları medyada gündem oluşturmaya devam ederken, toplumun alt kesiminde okullarda, mahalle aralarında karşılaşılan boyutuyla konuyu arkadaşlarımıza sorduk. İşte cevapları:

ZEHRA HAZIROĞLU
(FAHRETTİN KERİM GÖKAY LİSESİ)

Bence çete yöntem olarak şiddeti tercih eden hedefleri uğrunda çabalayan insan topluluğudur. Okulum çevresinde oldukça fazla çete var. Her gün bir arkadaşımın önünü kesip telefonunu almak istiyorlar, paralarını alıyorlar. Yani sabah-akşam çetelerle maalesef ki beraberim. Bence çetelere bağlanma arkadaş çevresinden kaynaklanıyor. Ben bir gün arkadaşımın sınıfına gittim. Sınıfta biri vardı çok dikkatimi çekti. Arkadaşıma sordum bu kim diye o da çete üyesi olduğunu söyledi. Geçmişini öğrenince çok şaşırdım. Önceden bu çocuk çalışkan, ahlaklı ve terbiyeli bir çocukmuş. Fakat arkadaş çevresi tamamen o çocuğu bu hale getirmiş. O nedenle bence en başta arkadaşımızı doğru seçmemiz gerekiyor. Bu sorunu bizzat bizler çözebiliriz. Çetelerin oluşmasını önlemek için belki de İslam dini sevdirelerek anlatılabilir. Ya da günümüzde hemen hemen her yerde büyük panolar mevcut. Bu panolara reklâm asılmaktansa etkileyici sözler asılabilir. Çünkü hayatta herkesi etkileyen bir söz mutlaka vardır. Belki o yazıyı gören birisi etkilenip bu işten uzaklaşır. Çete üyeleri bir arkadaşlarının başı sıkıntıda olduğunda ona yardım ederler ya da paraya ihtiyacı olduğunda kendi yöntemleriyle insanların önlerini keserek zorla paralarını alırlar. Aslında burada cemaat olma kavramı hayata sokulabilir. İnsanların önleri zorla kesilerek para almak yerine insanlar infak etmeye, yardım etmeye çağırılabilir. İman ve İslam kardeşliği ön plan çıkarılabilir. Bu şekilde hem çetelerin olumsuz özellikleri ortadan kalkmış olur hem de ortaya güzel birliktelik çıkmış olur. O nedenle bence çete oluşturmak yerine cemaat oluşturalım...

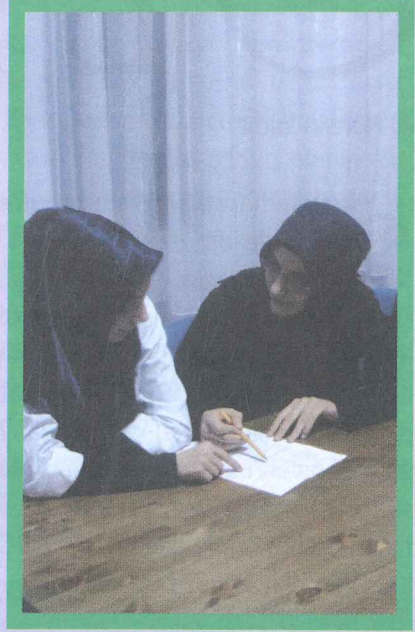

HATİCE NUR AYDIN

(İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ)

Bence çete demek bir amaç için birleşen gruptur. Olumlu ya da olumsuz olması fark etmez. Ben İngiltere’de bir çetede idim. Arkadaşlarımız arasında inanılmaz bir bağ vardı. Bir arkadaşımızın başı deritte olsa ona mutlaka yardım ederdik. Ya da paraya ihtiyaç varsa bulmak için insanların önünü keserdik. Bir çeteye üye olmamın sebebi kendimi güvende hissetme gereksiniminden geliyordu bence. Yurt dışında ayakta ve aynı zamanda güçlü kalabilmek için çeteye mensup olmak gerekiyor. Türkiye’ye geldiğim zaman kendimi çok yalnız ve savunmasız hissettim. Başıma bir şey gelse beni kimse savunmaz ve korumazdı. Başta burada da çete kurmak istedim fakat tekvando öğrenmeye karar verince bu istediğimden vazgeçtim. Bence çetelerin temelinde sorunları fiziksel güçle çözme eğilimi var. Söz ile halledemeyeceğini düşündüğü şeyleri fiziksel güçle çözülebilir diye düşünüyor. Bence çetelerin olumsuz özelliklerini kaldırıp olumlu hedefler koymalı. Çetelerin oluşmasını sağlayan sebep bence insanları örgütlenme eğilimidir de aynı zamanda. Yurt dışında iken bizim çetemiz duvarlara kendi imzasını atardı. Bence çetelere ihtiyaç vardır.

Yoksa insanlar tek başlarına ayakta duramazlar. Çetelerin olumsuz özelliklerini ortadan kaldırmak için etkileyici filmler çekilebilir, sonu kötü olanların hali gösterilebilir bunların hayatları anlatılabilir. Seminerler verilebilir gibi inancını yaşamak olduğunu unutuyor olmalılar. Türkiye de demokratik adımların atılmasına devam edilirse bizi çok güzel bir geleceğin beklediğine inanıyorum...”

MERVE KAPLAN

(ASIR LİSESİ)

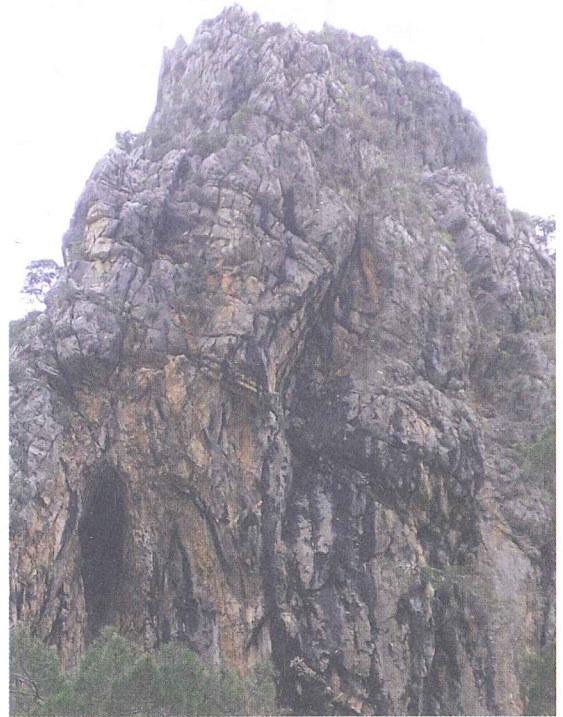
Çeteler günümüzde hep olumsuz özellikleriyle ön plana çıkmaktadır. Genel olarak baktığımızda ailesi tarafından dışlanmış çocukların çetelere karıştığını görmekteyiz. Bunu biraz da ezilmişlik psikolojisiyle yapıyorlar. Çeteler bu gibi kişilerin birleşmesiyle küçük küçük başlıyor sonra ise bir felakete dönüşüyor. O nedenle başta bu küçük grupların kurulmasını önlemek gerekir diye düşünüyorum. İlk olarak aileleri bilinçlendirmek gerekiyor. Bilinçlenen aile çocuğuyla iyi ilişkiler kuracağı için bu tip sıkıntıların önüne geçilmiş olacaktır. Bu sorunu ne devlet büyükleri ne de polisler çözebilir. Bu gibi gruplarda yer alan çocukları cezalandırmak yerine bilinçlendirerek ödüllendirmek gerekir. Dayak atmak ya da dövmek kesinlikle bu sorunu çözmez aksine daha çok hırsını artırır ve kin ve nefret duymaya başlar. Çok yakın zamanlarda televizyonlarda buna benzer bir olay yaşandı. Gazi mahallesinde çıkan çatışmada birçok kişi yaralandı. Bunun üzerine polisler olay çıkaran çocukları topladı ve hepsine hediyeler, çikolatalar dağıttılar. Daha sonra ise bu olayı çıkartan çocuklar çok pişman olduklarını dile getirdiler. Şimdi düşünelim orada polisler bunu yapmak yerine dövselerdi ya da kötü davranırsalardı ne olacaktı? O çocuklar bırakalım yanlışlarını fark etmelerini daha çok bu yanlışları yapmaya devam edeceklerdi. O nedenle en başta bilinçlendirmek ve yanlışları doğru düzgün anlatmak şart.

Tarihe Tanıklık Etmiş Eşsiz Bir Kent

OLYMPOS

A. Muhsin Yıldız

Sıradan hayatlarımıza bir son verip de sık sık olmasa da arada bir seyahate çıkıyor muyuz, yalnız başımıza? Dersler, sınavlar, iş-güç derken kendimizi dinlemeye fırsat kolluyor muyuz? Bence yaşadığımız coğrafya bin bir çeşit zenginlikle doluyken şimdiden düşünmeye başlayalım. Az sonra anlatacağım ne kadar iştahınızı kabartacak ama bedenlerimizi biraz dinlendirmeye ve yol süresince manzarayı seyrederken kendimizle konuşma fırsatı bulacağımız, geçmişini bir parça anlama şansına sahip olacağımız bir yere gitmeye ne dersiniz? Kendisi gibi insanları da sıcak bir şehirmiş Antalya. Dileyip de size yardımcı olmak istemeyen kimse bulamazsınız orada. Büyük şehir, ama trafik derdi yok. Bir otobüse bindiğinizde Antalya'nın merkezini tamamen gezme şansına sahipsiniz. İlçeler arası ulaşım da oldukça rahat. Otogar'dan şehrin batısına Finike'ye 10 dakikada, şehrin doğusuna Alanya'ya 20 dakikada bir seferler yapılmaktadır. Ben de hiçbir yerini bilmediğim bu şehirde tavsiye üzerine Olympos isimli antik şehri gezmek istedim. Olympos'a gitmek için Finike'ye giden otobüslere binmeniz gerekiyor. Sahili, hemen bitişiğinden uzanan dağları ve dağların enteresan şekillerini izleyerek; Beldibi, Göynük ve Kemer kentlerinden geçerek yaklaşık bir buçuk saat sonunda 100km.ye yakın bir yolu da geride bırakarak Olympos kavşağına varıyorsunuz. Orada ahşaptan yapılmış, otantik bir dinlenme tesisinde nefes alıyorsunuz. Zaten otobüsten indiğinizde atmosferin değiştiğini hemen farkediyorsunuz. Başınızı kaldırıp yükseklerle baktığınızda Tahtalı Dağları'nı görüyorsunuz, karla kaplanmış. Aşağıya inmek için, yani Olympos'a, çağrılan servisi bekliyorsunuz. Dağların arasından süzülerek 11km.lik bir yolun sonunda kendinizi bir köyün içinde buluyor-

sunuz. Antik kente ulaşmanız için, önce nehri aşmanız gerekiyor. Bir köprüyle üstünden geçiyor ve nehrin kenarından kente doğru yürüyorsunuz.

Nehrin kenarından yürürken solumda tahtadan yapılmış evler görüyorum ve arabalar... Yazın suyun azaldığını arabaların bu tarafa öyle geçtiğini düşünüyorum. Konaklamak için misafirlere özel ahşaptan yapılmış pansiyonlar da var. Tek problem yılın bu zamanında kimseler olmadığı için etraf biraz sessiz. Şehrin girişinde Olympos'un tarihçesini anlatan bir yazıtı okuyorum. Türkçe kısımda şehrin adının Yunanca olmadığı, aksine Anadolu'da yaşamış uygarlıklardan geldiği tahmin edildiği yazıyor. İngilizcesi'nde ise şehrin adının Yunanca'dan geldiği yazıyor... Kentin yerleşim planına bakıp içeri giriyorum. Dağlardan sivrilen kayalar ve nehrin fısıltısı... Şehirde yaşayan köylü kadınlar çıkıyor karşıma. Yoluma devam ediyorum, etrafıma merakla bakarak. Bir Uzakdoğulu çıkıyor karşıma gülümseyerek başını eğiyor, aynı şekilde karşılık veriyorum. Tabelada belirtildiği gibi ağaçların arasına giriyor ve kendimi A Kilisesi'nin kalıntılarının

içinde buluyorum. Şehir Milattan Önce inşa edilmiş ve Roma döneminde Hıristiyan olmuş. Ayrıca şehir Müslüman Arapların kuşatmasına da tanıklık etmiş. Kilise 5.yüzyılda yapılmış ve bir taşın üzerinde özenle çizilmiş bir haç işaretine rastlıyorum. Hemen ilerisinde Roma döneminde inşa edilmiş, yalnızca büyüklüğünü simgeleyen kapısı ayakta kalmış bir tapınak varmış. Tekrar geri dönüyor ve şehrin içindeki dar taşlıklı yollardan yürüyerek eski dönemlerden kalan mezarlara rastlıyorum. Tahminime göre ölülerini taştan yaptıkları bu tabutlara yerleştiriyorlardı ve tabutun üstüne şekiller çizip, bir insan yüzü yapmışlar. Bir duvarın üstünden yürüyerek, iki yanımda durgun suyun olduğu, zaman zaman ağaçların engel çıkardığı, benimse dalların altından eğilerek geçtiğim zorlu yolu aşarak "Mozaikli Yapı"ya varıyorum. Etrafımdaki ilginç kuş sesleri beni ürkütüyor. Bir an önce geri dönmek için acele ediyorum. Yolun sonunda kenarlardaki mezarları da inceledikten sonra nehirle beraber ben de sahile varıyorum. Karşıda "Üçlü Adalar" denen takımda var. İnsanlar balık tutuyorlar ve kenarda saç sakalı birbirine karışmış bir adam ateş yakıyor. Kentin insanları şehre saldıracak düşmanlara hiçbir tırmanma şansı bırakmamak için falezler dediğimiz denizden yükselen kayalara duvar örmüşler ve bu kayaların arasından ince ince sular akıyor. İstanbul'da Anadolu Kavağı'nda bulunan Yoros Kalesi gibi Cenevizliler yine çok stratejik hem de manzarası müthiş bir yere kale inşa etmişler. Hemen o kaleye çıkabilmek için tekrar şehrin girişine dönüp nehrin diğer yakasından kaleye gitmek için sabırsızlanıyorum. Bu sırada gözüme bir yazı çarpıyor. Hemen okumaya başlıyorum.

Kymaria Efsanesi.

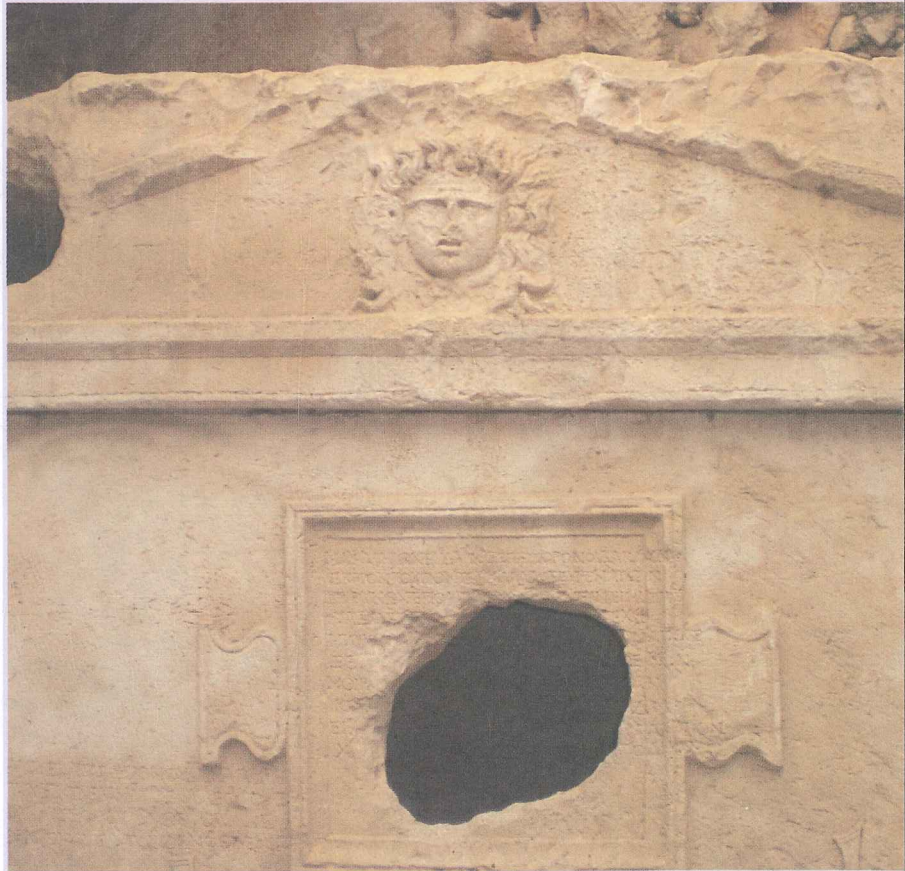
...Güçlü ve yakışıklı Pelorophontes, Argos Kralı'nın karısının ahlaksız teklifine evet demediği için iftiraya uğrar. Kral da onu kayınpederi olan Lykia Kralı'na gönderir ve öldürülmesini ister. Törenlerle karşıladığı bu yiğit genci misafirperverlik gereği dokunamayan Lykia Kralı Pelorophontes'den kurtulabilmek için, ona ölümüne yol açabilecek işler buyurur. Bunlardan birisi de Kymaria adlı canavarın öldürülmesi işidir. Zaten önu aslan arkası yılan ortası keçi olan ve ağzından alevler çıkan Kymaria ile karşılaşmak ölüm demektir...

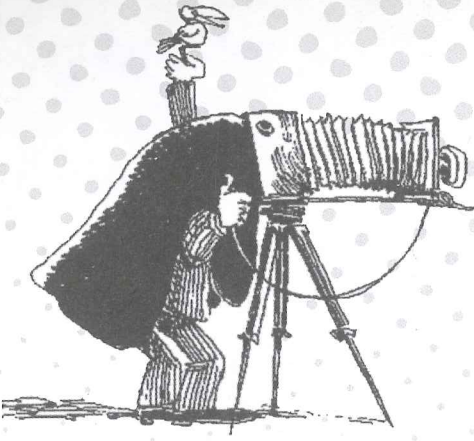

Sonucu tahmin edebilirsiniz, ama bana bu efsane çağ ve mekân ne olursa olsun, insanların imtihanının değişmediğini ve Hz.Yusuf'un Mısır'da firavunun karısıyla yaşadıklarını ve gömleğinin arkadan yırtılışını hatırlattı. Nitekim Hz.Yusuf da onun tek lifini reddetmiş, kaçarken de firavunun karısı Hz.Yusuf'un gömleğini çekerek gömleğinin arkasını yırtmıştı.

Güney Nekropol denen nehrin diğer tarafına geçmek için nehrin daraldığı bir yer bulamadım. Çareyi ayakkabılarımı çıkararak geçmekte buldum. İlk defa buz gibi bir nehirden geçtiğim için suyu yeterince üzerime sıçattım. Karşıya geçtim ve Alkestis Lahdi, Şehir Suru, Tiyato derken Roma Hamamı'nı bir türlü bulamadım. Ayrıca kaleye giden yolda bu olmalıydı. Ama kulağı korkutan kuş sesleri, çevremde meydana gelen ani hareketler ve şehrin bu yakasında bir tek benim bulunuşum içime epeyce korku saldı. Geri döndüm, tekrar ileri gittim; ama yine çok fazla ilerleyemedim, çünkü yol iyice tenhalaşıyordu. Başka bir yol denedim, ama güneş artık iyice battığından ve beni tekrar geri getirecek şoförle saat 5 için anlaşığımdan kaleye varamadım. Bu da içimde bir ukde olarak kaldı, ama bir daha geleceğim sözü verdim kendime. Bu kez nehirden geçerken daha dikkatli davrandım ve islanmadan diğer yakaya geçtim. Antik kentin yanına kurulmuş beş yüzden fazla kişinin yaşadığı iki farklı köyden geçerek yeniden Olympos kavşağına arabayla tırmandık.

ObJEKtiFimE TaKILANLAR

Fotoğrafın Tarihçesi

Fotoğrafçılığın başlangıç tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Fotoğraf tarihi karanlık kutu içinde görüntü elde etmenin tarihi olduğu kadar, bu görüntüleri fotokimyasal yollarla saptamanın da tarihidir.

Sekizinci yüzyılda Cabir İbni Hayyam adlı bir Arap'ın Gümüş Nitrat'ın güneş ışığı etkisiyle karardığını bulması ve 15. asırda büyük sanatçı Leonardo da Vinci'nin karanlık odada mevcut ufak bir deliğin dış dünyadaki görünümünü aksettirmesi fotoğrafçılık tarihindeki önemli başlangıçlardır. Sanatçılar Rönesans devrinde karanlık kutuyu buldular. Böylece, ışığın girdiği ufak bir delik aracılığıyla karanlık kutunun öbür ucunda konunun ters çevrilmiş bir görüntü görebiliyordu. 18. yüzyılda karanlık kutunun bir ucuna mercekle ve diğer ucuna da buzlu cam konularak görüntü kutunun dışında görülebilir hale getirildi.

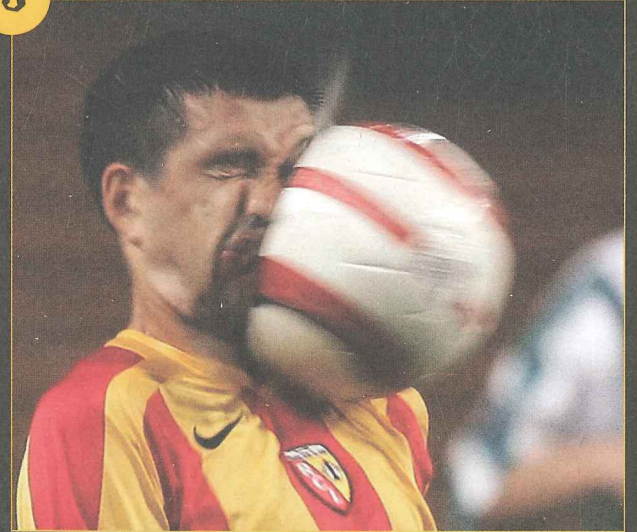
"Dünyanın tüm güzellik

1

Karakiş bir sene aradan sonra kendini yine gösterdi. Küresel ısınma söylentileriyle hiç yağmayacağını düşündüğümüz kar İstanbulluları beklemediği bir anda yakaladı. Ortaya yine yardımsever insanlar ve yardıma muhtaç şoför görüntüleri çıktı.

3

Futbol sahalarından ilginç bir görüntü...

eri sadece görenlere verilmiştir." Cemil Meriç

2

Suların yükseldiği bir zamanda. Manavgat Şelalesi, Antalya'nın Manavgat ilçesinden yaklaşık 2km uzaklıktadır.

4

Çamlıca beyazlara bürünmüş İstanbul'a böyle şahitlik etti.

Toprak

Asude Zeynep Toprak

Kalemlerinizi atın toprağa, şimdi size toprak ve yazının kaderinin birleşmesinden dem vuracağım. Elleri nasırlı, topraktan başkasına yürek vermeyen bir çiftçi ile kaderini kelimelerin ortasına dikmiş bir şairin nasılda benzediğini anlatacağım... Toprak bir kuytudur düşlerde... Kimine göre ekmek, kimine göre aşktır... Öyle ki şairler topraksız dize yazmadan tamam olamayan varlıklardır. Çiftçilerse topraktan el etek çekmeye görsün... İşte tam bu noktada dünya da onlardan elini eteğini çeker... Toprak merkezlidir ikisi de... Yani ellerinde nasır olan herkesin kaderi az çok topraktan geçer. Gün olur kalem tutan el nasırları buyur eder, gün olur bir şiir bağrını açar, vakti gelir ki bir şarkı 'ölümden başkası yalan' diyerek toprağı bir kez daha yüceltir.

Toprak, doyurucu bir özelliğe sahip olduğundan herkesçe kabul görür, saygı duyulur toprağa... Kiminin karnını, kimininse gözünü doyurmakta üstüne yoktur. Toprak böyle bir şeydir işte. İnsanın kökenidir biraz da... İnsan bu yüzden biraz da yağmurdur. Ve şairler sırf bu yüzden topraklı şiirler yazarlar. Çiftçilerin elleri bu yüzden nasırlı olduğu kadar şair zarıflığındadır. Aslında sadece

olaya topraklı cümlelerle kısıtlama getirmemek lazım. Mesela çiçekli şiirler ya da ağaçlı şiirler topraksız bir hiçtir. Yani toprak şiiri doyurur. Şöyle ki: yağmur toprağı besler, toprak çiçeğı, çiçekse sevgilinin lakabı olarak oturur şiirin orta yerine... Bir bakarsın gül olur toprak, bir bakarsın kaktüse yolanır ikinci yeni semalarında.

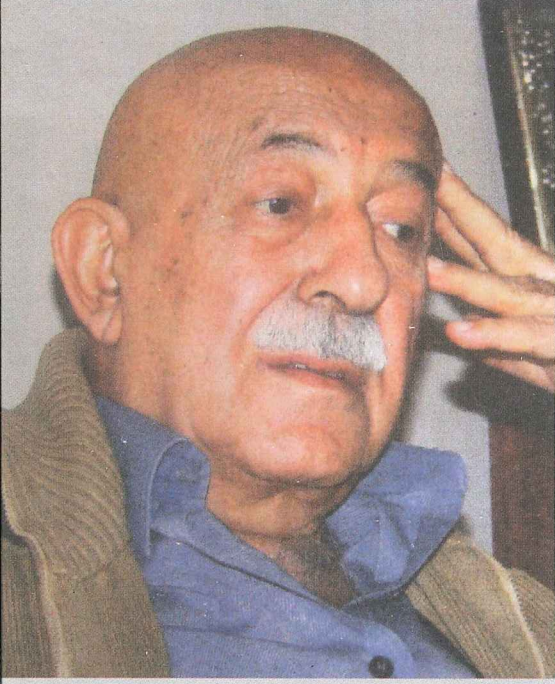
İşte toprak böylece edebın köküne yerleşir. Çiçek köküne işlemesi bile bir tebessüm vesilesi kılınır şiirlerde. Şiirlerde toprak kelimesinin geçmesi, kökü, tarihi, aşkı, çiçeğı, leylayı, insanı içine alması demektir. Toprağın dokunduğı her yer bir sanat eseri hükmüne bürünmüştür. Kelama düşen toprak insanı aşka gark etmiştir. Dağlarla, taşlarla betimlemeler yüklememiz bundan... Toprak berekettir... Toprak aciziyetin dile gelemeyen yanındır. Kelama değmediğindendir ki üstü kapalı bir çiçek kisvesiyle oturur kelamın orta yerine.

Toprak böyledir işte... Birçoklarına göre insan demektir, gül demektir, yemek- ekmek demektir... Bazısına kan bazısına aşk... Bazısına şiir bazısına soy isim... Toprak soylu bir yalnızlığın doğum yeridir... Yani insanın...

Toprak, doyurucu bir özelliğe sahip olduğundan herkesçe kabul görür, saygı duyulur toprağa... Kiminin karnını, kimininse gözünü doyurmakta üstüne yoktur. Toprak böyle bir şeydir işte. İnsanın kökenidir biraz da...

Erdem Beyazıt Sanatının 50. Yılında

Rasim Özdenören'in şiirini "bir yandan Köroğlu'nun, Dada-loğlu'nun celadetli haykırışına denk ünlemlere tanık olurken, bir yandan da protestosuna mâkes olan yiğitçe kahırlanmalar işitiriz. Uzaklardan Dede Korkut'un hikemi tavrına hoşâ-medî yapıldığını görürüz." diye ifadelendirdiği Erdem Beyazıt sanatının 50. yılında.

Rasim Özdenören, Cahit Zarifoğlu, Alaaddin Özdenören ve Akif İnan gibi isimlerle genç yaşlarında Maraş'ta bir edebiyat grubu oluşturan, üniversite yıllarında ise Necip Fazıl, Seza-i Karakoç ve Nuri Pakdil'le çalışmalarına devam eden Erdem Beyazıt'ın şiirleri ise geçen sene İz yayıncılık tarafından yayına hazırlanmıştı.

Diriliş ve Edebiyat dergilerinde eserleri yayımlanan Afgan-Rus savaşının yoğun günlerde arkadaşlarıyla birlikte mücahit kamplarına giderek onlara destek veren şair dile kolay tam elli yıllık sanat hayatını bu yıl içerisinde geride bırakıyor.

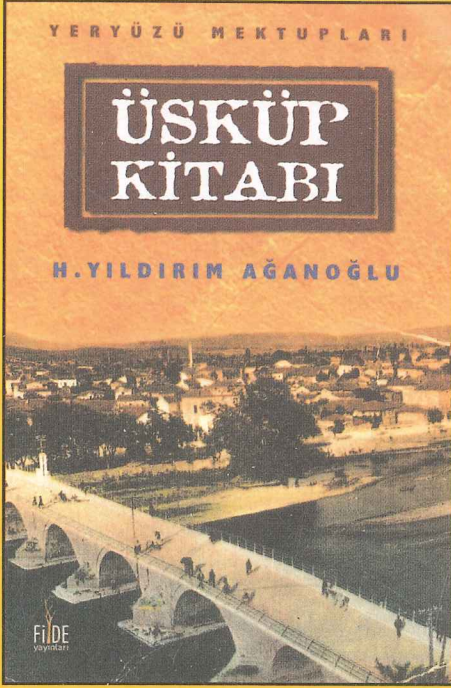
Filistin

Ortadoğu'da bitmeyen varoluş mücadelesi / İHH

Filistin konusu, tarihi süreçle beraber günümüzde yaşananların ortaya çıkarılmasıyla anlaşılabilir. Küresel medyanın yönlendirme ve çarpıtması ile şekillenen bakış açıları gerçeklerin gün yüzüne çıkarılması ile düzeltilebilir. Filistin kitabı bakış açılarındaki eğriliği düzeltmesinin yanında insan hakları savunucusu pozlarına bürünenlerin gerçek yüzünü de tarihe kayıt düşürüyor.

İHH (İnsani Yardım Vakfı) tarafından hazırlanan kitap, Filistin tarihinden, İsrail devletinin kuruluşuna ve sonrasında dinmeyen acıların kaynaklarına kadar dünden bugüne bir Filistin panoraması sunuyor. İsrail tarafından katledilen Yaser Arafat ve İHH Genel Başkanı Bülent Yıldırım'ın takdimleriyle sunulan kitabı Fatma Tunç Yaşar, Sevinç Alkan Özcan ve Zahide Tuba Kor hazırlamış.

Üsküp Kitabı

Fide Yayınları

Osmanlının tarihe bıraktığı izler şehirlerde yaşamaya devam ediyor. Bugün başkasının dediğimiz ama özünde bizim olan, bizim eserlerimizin renk verdiği o kadar yer var ki. İşte onlardan biri de Üsküp. H. Yıldırım Ağanoğlu'nun "Üsküp Kitabı" Fide yayınlarından çıktı. Kitap, tarih, gezi, hikaye türlerinden tatlar barındırıyor. Üsküp Kitabı, dar bir coğrafyaya kısırılmış bir medeniyetin çocukları olmadığımızı gösteren eserlerden. Bu kitap gezilecek, görülecek mekanlar listenize Üsküp'ü de mutlaka ilave etmenizi zorunlu kılacak.

Kaostan Önce Son Çıkış

Genç Öncüler Kitaplığı

Pinar Yayınları

Hayatın bize söylediklerini eğer onun dilini bilmiyorsak anlayamayız. Dünya insana dar gelir, sesler, renkler, şekiller birbirine karışır, ahenk bozulur kaos meydana gelir. Hayata, karamsarlık hâkim olur. Genç Öncüler Kitaplığı'ndan çıkan "Kaos'tan Önce Son Çıkış" okuyucularına hayatın dilinin öğreten, tercümesini yapmaya çalışan bir rehber kitap aslında. Ve bu anlamda hayatı kaostan ahenge, karmaşadan düzene kavuşturan bir çalışma. Değişen dünyada ortaya çıkan yeni problemleri anlaşılır kılan kitap, Selçuk Kütük'ün etkileyici anlatımıyla sunuluyor.

Büyük Türkçe Sözlük

D. Mehmet Doğan

Pınar Yayınları

Sözlükler bir dildeki bütün kelimeleri yani bütün duygu ve düşünceleri bünyesinde barındıran eserlerdir. Bir toplumun hafızası sözlüklerde. Hafızası, felsefi, edebiyatı bütün ufku sözlüklerde. Bir toplum ve bir insan sözlüklerde gizlidir. İnsan denen meçhul, sözlüklerde ete kemiğe bürünür.

Bu anlamda Türkçe'nin tam manasıyla bir sözlüğe sahip olamadığını konuyla yakından ilgili çoğu insan söylüyor. Özellikle Cumhuriyet sonrasındaki politikalar ise dil konusunu bir kaosa sürükledi. Türkçe, batılılaşma politikalarında bir kobay gibi kullanıldı. Olan dilimize ve doğrudan insanımıza oldu.

D. Mehmet Doğan, sözlük meselesini bir var oluş meselesi olarak idrak eden de biri. Dolayısıyla hazırladığı sözlük eski medeniyet-

timizle bağ kopartmayı değil bağ kurmayı hedefliyor. D.Mehmet Doğan'ın ilk baskısı 1981 yılında yapılan Büyük Türkçe Sözlük'ü köksüz bir var oluşun mümkün olamayacağını vurguluyor.

"Büyük Türkçe Sözlük" geliştirilmiş ve genişletilmiş olarak Pınar Yayınları tarafından bu anlamda tekrar yayımlandı. İlk yayımlanışından beri geniş ilgi gören, iki yüz binin üstünde baskı sayısına ulaşan temel müraaat eseri genişletilmeye, geliştirilmeye ve zenginleştirilmeye devam ediliyor. Büyük Türkçe Sözlük'ün 20. baskısı yeni ilavelerle zenginleştirilmiş yaklaşık 120 bin kelime, deyim-terkip, kalıp söz ihtiva ediyor.

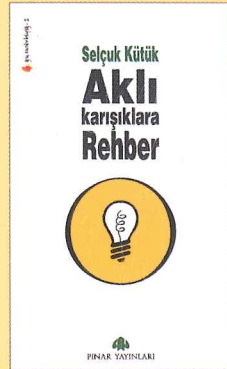
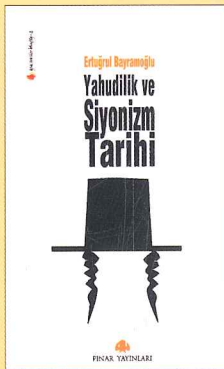
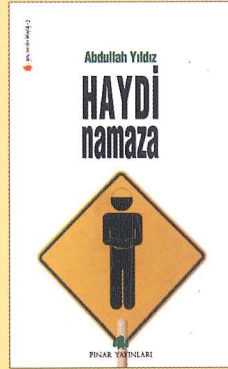
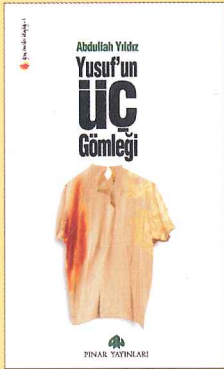
Hafızanızı hatıralarınızda değil hatırınızda tutmak istiyorsanız başucunuzda Büyük Türkçe Sözlük'e yer açın.

“Asım’ın Nesli”ne

Bu seri, ülkemiz gençliğine karşı yürütülen duyarsızlaştırma, hafızasızlaştırma, kimlik ve aidiyetsizleştirme bir başka deyişle “hiç”leştirme faaliyetlerine duyarsız kalmamak ve gençlerimizin başta dînî bilinç olmak üzere, siyasal, tarihî/coğrafi, kültürel/estetik bilinçlerine kadar tüm alanları kapsayacak, onları Vahy’in gözüyle bakan, İbrahimî duruş sahibi, kültürel, siyasal, ekonomik, tarihi vs. sahaları kuşatıcı temel bakışı yerleşmiş, rahmetli Mehmet Akif’in “Asım’ın Nesli“, Necip Fazıl’ın “Büyük Doğu Nesli“, Seyyid Kutub’un “Öncü Kur’an Nesli“ olarak isimlendirdiği, küresel kaskacı yaracak Öncü ve Önder Gençler olarak yetişmelerinin ilk basamaklarını oluşturacak giriş metinleri olarak tasarlanmıştır.

genç öncüler kitaplığı

Duyarsız kalmayın!

PINAR YAYINLARI
Gelenegin İhyasından Gelecegin İnşasına

internetten sipariş için: www.kitappinari.com

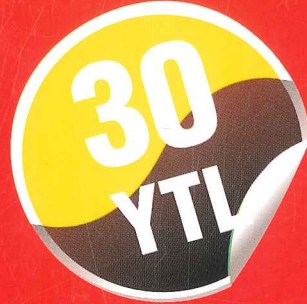
Büyükreşit Paşa Cad. No:22/16 Vezneciler İstanbul
tel : (212) 520 98 90 - 527 06 77

Not: Toplu İsteklerde özel indirim uygulanır

HAYAT BİR HOBBY DEĞİL

- Kimse başkasının günahını çekmez.
Ayaklarının üstünde durmayı öğren.
Kendini ciddiye al, hayat bir hobi değil.

GENÇ ÖNCÜLER'E ABONE OLUN!

ABONE OLAN HERKESE
HEDİYE KİTAP!

Kocatepe Mah. Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23 • Fax: (0212) 640 01 25
abone@umran.org